- 60
27274

Živio † Isus!

PRIRUČNIK
Počasne Straže
Presvetoga Srca Isusova.

S odobrenjem crkvene Oblasti.

Priredio jedan Svećenik
Samostanskog Trećeg Reda Sv. Franje.

ZAGREB
Tisak i naklada Antuna Scholza
1899.

K B: 1112.

Dragovoljno dozvoljuje se tisak ove pobožne knjige.

Od biskupskoga ordinarijata.

U Krku, dne 27. julija 1897.

† ***Antun***, *biskup.*

Br.: 113.

Razgledan ovi »Priručnik« sastavljen od našeg Redovnika F. S. D. dopuštamo da se tiska.

Iz Č. Namastira Sv. Mihovila.

Zadar, 8. kolovoza 1897.

Fr. Carevko Buić,
redodržavnik.

Živio † Isus!

Pobožna Zadruga

Počasne Straže

Presvetog Srca Isusova.

Uvod.

Evo nove pobožnosti! Ima toliko pobožnosti starih i novih, da ih nije moguće izbrojiti, kamo li ovršivati; jedna oduzima mjesto i vremena drugoj; kada toliko toga nije bilo, sviet je bio bolji. — Ovako doista govore ljudi, koji ne mare ni za stare niti za nove po-

božnosti, koji ne pojme duh crkve, koji neznadu da je crkva mati i društvo učinjeno za ljude svakog vremena i stališa, te da svakom vremenu pribavlja prikladnu okrepu i pastvu, svakom zlu uspješne liekove, i proti novim neprijateljima oboružava vojnike svoje. Nastalo je vrieme kad je ohladnjela ljubav u srcima mnogih, a tada Sin božji otkriva božansko Srce svoje u potpunom sjaju i žaru svojem, da raspali i k sebi privlači vas sviet. Sam Spasitelj preko Bl. Margarete Alacoque, a za njim njegovi Namjesnici na zemlji obećaše nebrojene blagodati revnim štovateljima božanskog Srca.

Uvjeren sam da najbolja popratnica i preporuka ovoj knjižici bit će sama obećanja što ih je mili Isus priopćio miljenici svojoj Margareti; s toga evo ću ih vjerno i navesti:

1. Ja ću obilno blago milosti, pohranjeno u mojem klanjanja vriednom Srcu, izliti na sve, koji budu vršili ovu pobožnost.

2. Svjetovnjaci će preko ove mile pobožnosti naći svaku milost potrebitu stališu svomu; polakšicu u radu, blagoslov u svakom poduzeću, utjehu u nevoljama.

3. Srce moje bit će im utočište za života, a osobito u čas smrti.

4. Ja ću povratiti slogu u obiteljima, a štitit ću one koji se u kakvoj potrebi pouzdano utječu Srcu mome.

5. Oni, koji rade za spas duša, znati će ganuti i najokorjelija srca, budu li proniknuti nježnom pobožnošću spram Božanskoga Srca mojega.

6. Ja ću izliti milje goruće ljubavi svoje na sve zadruge redovničke, koje štuju Srce moje i stave se pod osobito okrilje njegovo ; sva ću im ujediniti srca, da budu samo jedno s mojim.

7. Gdje se god izloži i štuje slika Srca mojeg, tu ću ja obilno izliti blagoslov i milosti svake ruke ; osobito ću njome ganuti bešćutna srca ljudska.

8. U neizmjernom milosrgju Srca svoga obećajem ti da ću udieliti milost konačne ustrajnosti u dobru svima koji se za devet mjeseci zasebice svakog prvog petka pričeste ; neće oni umrieti bez sv. Sakramenata.

9. Ja neću dopustiti da se ikoji izgubi od onih koji se potpunoma žrtvuju i posvete Srcu mojemu.

10. Veliku nagradu obećajem svima koji dobre volje rade i nastoje da se raširi kraljestvo čiste ljubavi te da zavlada Srce moje.

11. Oni koji budu revno širili ovu pobožnost imati će ime upisano u Srcu mojem, te ne će bit nikada izbrisano.

Ovo sjajno obećanje potaklo je i mene da djelom i perom širim ovu nedohvalnu pobožnost, pa evo sada pružam svomu narodu knjižicu kojom ću ga upoznati sa krasnom i veoma bogoljubnom zadrugom Počasne Straže Presv. Srca. I ako š njom jednu samu dušu privedem k božanskom Srcu, bit će to za me preobilna nagrada.

Fr. S. D.

Živio † Isus.

Prvi dio.

1. Poviest Počasne Straže Srca Isusova.

Počasna Straža je megju najmlagjim plodovima na granatom stablu raznovrstnih pobožnosti u crkvi Isusovoj. Red časnih sestara od Marijina pohoda darovao je katoličkom svietu Bl. Margaretu, a po Margareti tajne i želje Srca Isusova: u tom redu počelo se najprije javno štovati ovo Presv. Srce, pa se i dan danas najnježnije časti, čemu je sjajno svjedočanstvo svetište Srca Isusova u Paray-Le-Monialu, koje se sa Marijinim Lourdom

takmi u veličanstvu, sjaju i čudesima. Tomu redu pripada jošter živuća redovnica u Samostanu Bourg-Ain u Francuskoj, kojoj Bog nadahne zamisao počasne Straže. Dade si narisati dobnik, koji će se kašnje opisati, posla ga u Paray-Le-Monial na grob Bl. Margarete, i čudom, redovnice ovog samostana bijahu istodobno, bez ikakva dogovora, dogotovile malda ne jednaki dobnik. Na 13. ožujka 1863. upisaše se nanj sve redovnice ovoga samostana, a bio je to dan posvećen pet ranam G. N. Isukrsta, kada se nad svima slavi rana Presv. božanskog Srca.

Ova pobožnost čim bi upoznata, obljubljena bi i prigrljena: tek godinu iza svog postanka Biskup Belley-a podigne ju na bratovštinu u samostanskoj crkvi rečenih redovnica u Bourgu; njezina koljevka je i danas njezino časno središte. Iste godine dobi papinsku potvrdu i blagoslov sa svima oprostima i povlasticama podieljenim rimskoj Nadbratovštini Srca Isusova. God. 1872. Pijo IX. htjede da se njegovo ime zapiše na dobniku, pa je govorio da je njegova najveća čast što je počasni stražar Srca Isusova. Leon XIII. već odprije član počasne straže, netom stupi na Petrovu stolicu podigne bratovštinu-maticu u Bourgu na čast Nadbratovštine za Francusku, a god. 1879. doživi istu čast za Italiju rimska bratovština u crkvi Sv. Vicenca i Anastazija. God. 1894. brojila je počasna straža 18 Nadbratovština, na tisuće bratovština i posebnih središta, kojima su na čelu Kardinali, Nadbiskupi, Biskupi i crkveni do-

stojanstvenici. Počasna straža njeguje se ushitnom revnošću u samostanima, sjemeništima, zavodima svake ruke; u njoj je upisano više od sto tisuća svećenika, — kolikim duhovnim plodom neda se opisati; vjernika vojujućih u počasnoj straži po svim krajevima ima na milione.

2. U čem sastoji Počasna Straža.

Eda se temeljito shvati jezgra ili duh naše pobožne zadruge treba se prenesti pameću na brdo Kalvarije te prisustvovati zadnjim uzdisajima umirućeg Spasitelja. Viseći na križu, zavapio je: ž e g j a m: žegja dalje trpjeti za ljubav našu, bijaše raspalila i ranila Srce njegovo. — Poslije zavapi k nebu glasom velikim, i prignuv glavu, ispusti duh. — Vidjevši ga mrtva, pristupi vojnik i kopljem probode

bok i Srce njegovo, te iz njega proteče krv i voda. — Isus visi mrtav na križu, dovršiv krvavu svoju žrtvu, zemlja se potrese, sunce potamni grobovi se otvoriše; dok pod križem nalaze se dvije vrste ljudi: jedni se rugaju i psuju, drugi stoje nepomično podno križa milujući i žaleći dragoga Isusa; ovi š njim prikazaše ocu nebeskomu žrtvu njegova života, a sada mu prikazuju zadnje kapi krvi i vode prolite kao najposljednji darak onog ljubeznog Srca.

M a r i j a, I v a n i M a n d a l j e n a predstavljaju nam prvu počasnu stražu: oni prvi pozdraviše otvorenje presv. Srca, oni prvi prikazaše nebeskomu ocu neprocjenjenu Krv i vodu. Oni će primiti u naručju mrtvo tielo Spasiteljevo, pomoći će ga pomazati i časno sa-

hraniti, češće će ga na grobu pohagjati, njim će se na uzdarje prvim uskrsnuti Isus prikazati. — Ovima usporedo stoji druga straža koja je jošter živa Isusa žučju napojila, smiehom i rugom pozdravljala, psostima umirućeg ucviljela; umrlu će Srce probosti i sjedeći prama grobu, podrugom će njegovo uskrsnuće čekati.

Isus je ostao do konca viekova megju nama tjelesno prisutan u obliku žrtve, a ostao je i Kalvarij i grob njegov. Žrtvovanje Isusovo na Kalvariju tajinstveno se opetuje svagdano i svuda, i on ostaje neprestano sakrit na našim oltarima, zadovoljan da jedna sama svieća pred svetohraništem goreća označuje ovaj zemaljski raj. Marija, Ivan i Magdaljena i četa angjela prate nevidljivo tu neprocjenjenu žrtvu.

Nasuprot i vidljivi neprijatelji opkoljuju njegove oltare i nastavljaju stare poruge, psovke i uvrjede: grješnici, bezbošci, čifuti i framazuni. Proti božanskom Spasu predvodi ih pakao svim sredstvima sile, umjetnosti, znanosti, zakona, štampe, rieči i strasti. Često iskaljuju svoju žuč na samo njegovo tielo presveto kad mogu licumirnim ili silovitim svetogrgjem do njega doći, a osobito na pobožnost napram Presv. Srcu bacaju čemer i ruglo. Ovo je izvježbana vojska koja danas očito vojuje proti Isusu pod zastavom sotone. Dali u raznim oblicima imao je Isus u svako doba vojsku sebi vjernu: bezbroj je svetaca u raju koji se posvetiše dostojnim primanjem tiela i krvi njegove i čašćenjem klanjanja dostojnoga Srca njegova. I počastna Straža je jedna

od uajmlagjih pukovnija, koje vojuju na obranu časti i slave Gospodina Isusa. Ustrojenje počasne Straže tvarni je odgovor i odziv na tužbu Presv. Srca u psalmu 68: sustinui qui simul contristaretur et non fuit; et qui consolaretur et non inveni: tražio sam tko da se pridruži tuzi mojoj, i ne bi ga, tko da me utješi i ne nagjoh ga. S toga počasna Straža si je predložila:

Prvo: da osobito štovanje iskažuje Presv. Srcu kopljem na križu probodenu kao ustroju kojim nam je Isus dokazao neizmjernu Ljubav svoju; drugo: da neprestano prikazuje vječnomu Ocu neprocjenjenu Krv i Vodu što iz Rane Srca Isusova proteče kao žrtvu naknadnicu za griehe svih ljudi. U tu svrhu združuje se sa onom prvom počasnom Stražom Marijom Majkom

Isusovom, Ivanom uzorom ljubavi i Mandaljenom uzorom pokore; treće: da se duhom, a po mogućnosti i tielom prenese po jedan sat na dan do žrtvenika gdje Isus nastavlja svoje prikazivanje i tu mu čuvstvima Marije, Ivana i Magdaljene ublaži onu tajinstvenu ranu, što ju neprestance zadavaju Presv. Srcu njegovu nebrojeni griesi što se počinjaju proti Svetotajstvu Ljubavi.

Vidljivi je dakle predmet njezinu štovanju Ranjeno Srce Isusovo, a odnaša se na nevidljivi predmet, što je Isusova božanska Ljubav prama nama.

Prama ovomu nevidljivomu predmetu, koji ima bezbroj stepena, počasna straža odnosno na svoje uzore, Mariju, Ivana i Mandaljenu broji tri stepena ili čete.

Prva četa sa Mandaljenom

pokornicom po dno križa i na podnožju oltara oplakuje griehe svoje i braće svoje, i time tješi kroz svoju uru straže raztuženo Srce Spasitelja svoga.

Druga četa sa Ivanom apostolom ljubavi i svećenikom stoji pokraj križa i na oltaru prikazuje Vječnomu onu Krv i vodu pa i sebe da isprosi božje milosrgje za crkvu vojujuću i u čistilištu trpeću; ovoj četi pripadaju navlastito revni svećenici.

Treću četu sa Marijom Kraljicom mučenika i suspasiteljicom svieta sačinjavaju one odabrane duše, sa Isusom propete, koje se š njim prikazuju vječnomu ocu kao pomirna žrtva za griehe braće svoje, sakrite sa Isusom u svetohraništu, u zabiti Samostana u posluhu, ubo-

štvu i čistoći, u samozataji i samoći srca svoga.

U prvom stepenu Ljubav se božja u srcima poragja, u drugom cvati, u trećem donaša plodove kršćanske savršenosti. Počasna je dakle Straža zgodna za svaki red kršćana i odgovara potrebi svakog srca.

3. Ustrojstvo Počasne Straže.

Počasna Straža vojska je Srca Isusova u Sakramentu; kao takova mora biti po vojničku uregjena, eda ju red i stega dovedu do željenog cilja.

1. Naš Kralj. Naš je kralj onaj od kojeg su se odmetnuli tvrdokorni Žudije on dan kad ga na smrt osudiše: neimamo kralja; smakni, propni ga. Proti ovomu kralju vojuju oni i dan danas, a

š njima svi grješnici i bezbošci; nu on je kralj svih viekova, pozdravljen kao kralj od proroka, od mudraca u betlemskoj špiljici, a sada ob desnu Oca čašćen od angjelske vojske i od svetaca koji u nebu prostrti pred prestolom njegovim bacaju krune svoje do nogu njegovih pjevajući: dostojan je Jaganjac, koji bi žrtvovan, primiti oblast i božanstvo i čast i slavu i blagoslove, koji je ustrojio megju nama kraljestvo i viečno svećeništvo. On je kralj srdaca; njegovo je prestolje križ i naša svetohraništa. »Jednoga dana, piše sveti Franjo Saleški, promatrajući prsi probodene Našega Spasitelja i videći Srce njegovo, činjaše mi se kao da su srca naša naokolo Srca njegova, te da mu se klanjaju kao previšnjemu kralju srdaca.« (List

693). »Kraljevati će Srce ovo usprkos dušmanima svojim, to blagošću i ljubavlju; — blaženi oni kojima se bude on poslužio da širi kraljestvo svoje.« Govori Bl. Margareta.

2. Njegovi Pobočnici — naši zaštitnici:

a) Blažena Djevica suspasiteljica svieta, koja je s Isusom dokončala žrtvu na Kalvariju: prva voditeljica počasne Straže, Gospogja Presv. Srca štiti, upravlja i uzor je djevicama zaručnicama i majkama.

b) Sveti Josip hranitelj Isusov zastupa u počasnoj Straži kršćane svakog sloja: obrtnike, radnike, težake i vojnike.

c) Sveti Franjo Asiški slavni je vogja i uzor svih redovnika, sa svojom serafinskom lju-

bavlju i ranama Isusovim u tielu utisnutim.

d) Sv. Franjo Saleški zagovara i štiti sve revne svećenike, koji vrše u njivi Gospodnjoj veliko djelo ljubavi, spas duša.

e) Blažena Margareta M. Alacoque, prva pouzdanica i učenica kraljevskog Srca Isusova zagovora sirote, uboge i patnike svake vrsti.

3. *Kraljev dvor.* Vidjesmo kako prve uzor-straže ovršiše svoju službu na krvavom brdu Kalvarija, gdje je kraljevao na drvu Bog; mjesto gdje se naš Spasitelj svegjer žrtvuje to su naši oltari, naša svetohraništa, gdje je neprestano pogrdjivan, zanemaren i svakojako ranjeno njegovo Srce. Ovamo dolaze članovi počasne Straže da redom vrše svoju uru službe, da

se združe sa nevidljivim angjelima, koji se smjerno oko svetotajstva klanjaju. Dobri stražari tješe ono ranjeno Srce i naknagjuju za griehe svoje i neharne braće. Tamno, skromno i tiho je na ovom zemaljskom dvoru kralja našega, no revni dvoranici nalaze ovdje svoj raj; ovdje hvale, klanjaju se, prose, primaju, tješe, te su utješeni; ovdje su zaneseni u tajinstvene razgovore sa zaručnikom svojim. Šta imaju više od nas angjeli i sveci na nebeskom dvoru?

4. *Naša zastava* vjerno predstavlja cilj i duh počasne Straže: Na sredi naslikano je Presv. Srce kopljem udareno gdje prolieva spasonosnu Krv; povrh Srca gori plamen znak prežarke Spasove ljubavi, sa crnim križićem kako ga je vidjela Bl. Margareta. Usred sjaja i

vatre što baca božansko Srce naokolo upletena je trnova kruna. — Ljubav i žrtva bile su nerazdjeljive u životu Isusovu, pa i mi nemožemo k' božanskome Srcu nego preko trnja svakojakih nevolja; to je sudbina ljubavi na zemlji. Okolo obsjeva poredano je u okrugu dvanaest zviezda, — znak dvanaest vrata nebeskog Jerusolima, i dvanaest apostola, po kojima je sviet spoznao veliko čudo ljubavi Bogačovjeka; na njima zabilježeno je 12 sati, otajni broj kojim sveto pismo označuje vrieme ovog života, u koje se može raditi u njivi gospodnjoj i zaslužiti plaću od ljubeznog Srca njegova. Kod Počasne Straže, osobito se tim naznačuje vrieme kako se članovi redaju u svojoj časnoj službi. Od ove razdiobe u 12 sati dobila je zastava

ime Dobnika. Izmegju trnove krune i satova ima više susrednih kolobara, svrhom da se tu napišu imena članova, da time svečano i javno posvjedoče svoje štovanje i poklon Srcu Isusovu. Ovaj Dobnik ili zastava, sa imenima vojnika biva javno izložen u crkvi ili kapeli u kojoj je podignuta zadruga počasne Straže, da se tim ispuni želju koju je Isus priopćio svojoj učenici Margareti: da mu je, najme, osobito drago da se časti njegova božanska Ljubav pod prilikom tjelesna Srca, te da gdjegod bude ta slika na štovanje izložena, prizvati će s neba najobilnije blagoslove. Svaka ura ima svoje pokrovitelje s kojima u družbi počasni vojnici čine svoju službu: Najme od 12—1 sa Bl. Gospom, od 1—2 sa Sv. Josipom, od 2—3 sa svim Svetima, od 3—4

sa Serafinima, od 4—5 sa Herubinima, od 5—6 sa Prestolima, od 6—7 sa Gospostvima, od 7—8 sa Krepostima, od 8—9 sa Vlastima, od 9—10 sa Poglavarstvima, od 10—11 sa Arhangjelima, od 11—12 sa Angjelima.

(Vidi sliku na čelu knjige).

5. *Naša lozinka i usklik*, nemože biti ino nego Živio Isus! na uštuk uskliku njegovih neprijatelja: Smakni — propni ga. Ovim se usklikom članovi megjusobno spoznaju i pozdravljaju; ovaj usklik iz srca im se vine u tuzi i nevolji, u veselju i radosti; ova lozinka budi na čelu naših listova, na početku naših govora, kako je i na čelu naše zastave, to je usklik spasenika u raju!

6. *Himna Počasne Straže* jest ona koja se nalazi dalje u ovoj

knjizi na koncu večernje pobožnosti prvog Petka u mjesecu: »Pritecite u radosti . . .« itd.

4. Osnovanje Počasne Straže.

1. Povjestno je začasno središte ciele ove mnogobrojne zadruge Bourg (Ain) u Francuskoj. No malo ne u svakoj ovećoj državi podignuta je jedna Nadbratovština. Nadbratovštini podregjene su bratovštine i posebna središta one države; njezin vrhovni Upravitelj ima pravo dieliti Povelje pridruživanja (Diplomata Aggregationis) potrebite da podregjena bratovština bude dionicom podjeljenih oprosta, te i davati listove Posinovljena (Litteras affiliationis) kojima se u istu svrhu pridružuju posebna središta. Vrhovni je Upravitelj takogjer vlastan ime-

novati mjestne Upravitelje Počasne straže, kao što i riešiti svaku dvojbu o upravi, ustanovama itd.

2. Biskup koji želi da u njegovoj biskupiji procvati Počasna Straža imenuje jednog diecezanskog Upravitelja, koji će biti posrednik megju biskupom, bratovštinam, posebnim središtima i Vrhovnim Upraviteljem Nadbratovštine. On će nadzirati stegu, zastupati interese i promicati Počasnu stražu i presjedati skupštinam one biskupije, kad bi se držale.

3. Svakoj bratovštini na čelu stoji jedan Upravitelj, predložen od diecezanskog Upravitelja, i potvrgjen od Biskupa koji bratovštinu podiže. Njegova je dužnost ravnati bratovštinom, upisivati članove, imenovati Revnike ili promicatelje, bodriti ih u njihovoj službi, moliti

osobito u svetoj Misi za sve podregjene članove i predsjedati mjesečnim skupštinama koje će se sastajati prvi petak ili prvu nedjelju svakog mjeseca Mogu si imenovati takogjer zamjenika.

Za osnovati kanoničnim putem Bratovštinu Počasne Straže treba postupati sliedećim redom:

a) Napraviti molbenicu na svoga Biskupa, da bi izvolio podignuti bratovštinu Počasne Straže Srca Isusova i ujedno podastrieti mu njezine ustanove. Biskup će u tu svrhu poslati Odluku Podignuća (Decretum Erectionis) i dopust, da se pridruži Nadbratovštini one Države.*)

*) Središte za austro-ugarsku, kamo valja tražiti Povelju pridruženja (agregaciju) jest: Samostan dobrog Pastira u Beču V. Siebenbrunnengasse 64.

b) Odluku i dopust biskupov dostaviti u prepisu Vrhovnomu Upravitelju Nadbratovštine sa imenima biskupije, župe, crkve i upravitelja molbom da novu bratovštinu k svojoj pripoji. On će poslati P o v e l j u P r i d r u ž e n j a,

c) koju, ujedno sa ustanovama i izkazom oprosta treba dati potpisati svomu biskupu k. g.

d) Sve ove isprave bit će na odregjeni dan svečano puku pročitane: i tim je bratovština podignuta. Sad će se članovi upisivati u posebnom Upisniku i na velikom Dobniku koji će biti izložen kraj oltara, koji je bratovštini opredjeljen.

4. Pored bratovština ima Počasna Straža i svoja posebna središta sa svojim upraviteljem na čelu. Ovaj ima u svojem djelokrugu iste dužnosti i prava kao upravitelj jedne

bratovštine. Svećenik, koji želi zavesti posebno središte dosta da zaprosi u Vrhovnog Upravitelja nadležne Nadbratovštine: a) Povelju Upravitelja, b) list posinovljenja, c) da to uvedenje prijavi Diecenzanskom upravitelju, d) da imena članova zapiše na velikom Dobniku, koji će bit javno izložen i da imena istih članova dva tri puta godimice pošalje upravitelju obliže bratovštine da budu unesena u zapisnik.*)

Posebna središta uspješno se uvedu u samostanima, zavodima i u malim duhovnim pastvama.

5. Svaki Upravitelj imenuje više Revnika ili Revnica, koji su u ne-

*) Bratovština Počasne Straže opstojeća u crkvi Sv. Frančiska u Krku, Breveom Leona XIII., sasma je samostalna, te može sebi pripajati posebna središta, sa svim oprostima i povlasticama.

posrednom doticaju i saobraćanju s pukom. Poradi časti daje se taj naslov revnim svećenicima, glavaricama samostana i crkvenih zavoda i ovim sličnima, te po izboru odličnim i poduzetnim vjernicima.

Revnici će dobiti od svog Upravitelja povelju svoje časti, kojom će im se stavljati na srce sliedeće dužnosti: a) da nastoje, da u njihovom djelokrugu bude upoznata, uvažena i prigrljena ova pobožnost; b) da predlože upravitelju osobe koje ciene dostojnim da budu članovima; c) da privremeno upišu na malom svome prijamnom dobniku imena našastih članova, koja će nekoliko puta na godinu dostaviti upravitelju; d) Razglasivati će naredbe, dieliti nabožne predmete odnosne na ovu pobožnost, i njegovati će po svojoj snazi duh, slogu i

revnost megju članovima; e) u svojem dopisivanju stavljati će na čelu lista lozinku: Živio Isus!; f) u svačem će biti podložni nadležnomu Upravitelju.

Njihova je dakle, možemo ustvrditi, uloga najvažnija i najživotnija, po obećanju Isusovu bit će i najobilnija nagrada.

Za ljubav bistrine, prilagamo ovdje ustanove naše pobožne zadruge; koje treba da diecezanski biskup potvrdi za svoju biskupiju.

Ustanove

Pobožne Zadruge Počasne Straže Srca Isusova osnovane u crkvi . . . . . odlukom Presvjetlog Biskupa . . .

1. Svrha ove pobožne zadruge jest sakupiti svaki dan i na svaku uru dneva okolo probogjenog Srca

Isusova srca vjerna i pobožna, koja će mu svojim klanjanjem i ljubavlju naknaditi za nehajstvo i uvrjede, što ih prima u presv. oltarskom Sakramentu na uzdarje svojih dobročinstva.

2. Članovi odaberu jednu uru na dan, koju daju zabilježiti na Dobniku. Kroz tu uru baveći se svejedno svojim poslom, nastoje češće pomišljati na G. N. Isukrsta, posvećujući mu za taj sat osobitim načinom svoje misli, djela i nevolje, a nada sve srce i ljubav svoju.

3. Dobnik, sa imenima članova, bit će izložen u Kapeli namjenjenoj Počasnoj Straži.

4. Članovi se sakupljaju svakog prvog petka ili nedjelje u mjesecu na dva javna bogoslužja. U jutro biva sveta Misa (u petak in duplici, Misa votiva S. Cordiss, solemnis

cum gloria et Credo) za žive i preminuvše članove sa naknadnom sv. Pričešću; — poslije mise molitve kako niže u ovoj knjižici, i po mogućnosti kratki govor. U večer: molitve, čitanje ili govor i blagoslov Presv. Sakramentom.

5. Ništa ne obvezuje pod griehom.

6. Upisanje je besplatno; dobrovoljni prinosi upotrebljavaju se za uzdržanje oltara i širenje ove pobožnosti.

7. Zaštitnici pobožne Zadruge jesu: Mila Gospoja Presv. Srca, Sv. Josip, Sv. Franjo Asiški, Sv. Franjo Saleški i bl. Margareta M. Alacoque.

8. Poglavita svetkovina jest dan Presv. Srca Isusova.

9. Mnogo časni . . . . je Upravitelj pobožne Zadruge. Njega može zamjeniti i drugi svećenik.

5. Poglaviti Oprosti i Povlastice podieljene Nadbratovštinam Počasne Straže i njima pridruženim Bratovštinama.

Potpuni Oprosti.

1. Na dan upisanja; uvjeti: ispovied, pričest i moliti se po namjeni Sv. Oca Pape.

2. Na Svetkovinu Srca Isusova, ili sliedeću nedjelju, uvjeti kao gori i pohoditi crkvu bratovštine.

3. Svaki prvi petak ili prvu nedjelju u mjesecu; uvjeti kao pod br. 2.

4. Jednom na mjesec na izbor; istim uvjetima.

5. Jednom na mjesec onima koji budu vjerno danomice ovršivali svoju uru straže, istim uvjetima.

Pod istim uvjetima dobivaju članovi potpuni oprost:

6. Na svetkovine Začeća, Porogjenja, Navještenja, očištenja, Uznesenja Bl. Dj. Marije.

7. Na Sve Svete, na mrtvi dan.

8. Na blagdane: Sv. Josipa, sv. Apostola Petra i Pavla.

9. Na dan sv. Ivana Evang. i sv. Grgura.

10. U svakoj od šest nedjelja ili petaka predidućih Svetkovinu Srca Isusova, uvjeti kao gori i pohoditi crkvu gdje se drži pobožnost Srcu Isusovu.

11. Na času smrti ako skrušenim srcem zazoveš ime Isusovo.

Djelomični Oprosti.

1. Od 30 godina i toliko četrdesetica: na mlado ljeto, tri Kralja, na sedamdeseticu, šezdeseticu, pedeseticu; na veliki petak i veliku subotu; kroz svu osminu Vazmenu, na Markovo, na tri dana prošnja, u nedjelju i osminu Duhova, na Stjepanju, Ivanju i Mladence.

2. Od 15 godina i toliko četrdesetica: Na pepelnicu, u četvrtoj nedjelji Korizme, i trećoj Došašća, na Badnji, na I. i II. misi božićnjoj.

3. Od 10 godina i toliko četrdesetica: Kroz sve ostale dane korizme, na post Duhova, na jesenske i zimske Kvatre, u prvoj, drugoj, četvrtoj nedjelji Došašća.

4. Od 7 godina i toliko četrdesetica: u četiri nedjelje predhodeće svetkovini Presv. Srca, pohodiš li crkvu bratovštine; svakidan devetnice pred Svetkovinom Presv. Srca, pod istim uvjetom.

5. Za svaku uru straže po propisima učinjenu, pomoliš li se za mir, iskorenuće jereza i uzvišenje sv. matere crkve.

Opaske: Svi navedeni oprosti mogu se namjeniti za duše, očistilišta; mjesto da pohodiš crkvu možeš izmoliti jednom Oče naš, Zdravo Marijo i Slava ocu sa molitvicom: Tvog, Isuse, Srca plam — nek razžeže srca nam. Gdje neima crkve bratovštine dobivaju se oprosti ako se pohodi bud koja druga crkva. (Juxta Decr. Congr. Indulg. et Relig. die 14. Augusti 1889.)

Drugi dio.

Počastna Straža u Djelu i Molitvi.

1. Ura Straže.

Poglavita vježba ove pobožne zadruge sastoji u uri straže. Svaki član odabere jedan sat ob dan ili ob noć, koji će biti posvećen Srcu Isusovu. Obrazac te posvete nalazi se već na upisnom listiću. Da se vjerno spomeneš svaki dan tvoga sata, uzmi koji znak da te dosjeti, budeš li točan, u kratko će ti proći u pohvalnu navadu.

Prikazav usmenom ili unutarnjom molitvicom svoju uru, napreduj naprosto svoj rad obavljajući točno sve svoje zvaničke dužnosti. Nastoj ipak kroz to vrieme pohoditi glavom Isusa u Svetotajstvu; nije li ti

to moguće, pohodi ga barem jedan i više puta srcem i pameću. Budi ti preporučeno da često kroz tu uru prineseš žrtvu naknadnicu vječnomu Ocu od Krvi i vode neprocjenjene, u smislu obrasca tiskana na upisnici. Uzor tvomu vladanju za uru straže budi ti sam Isus, predstavljajući si kako je slično djelo Isus obavljao za svog umrlog života, kako bi to obavio da je na tvojem mjestu, dapače kako živi u Svetotajstvu, gdje neprestance vječnome Ocu za nas hvale uzdaje, š njim nas pomiruje; za nas prosi, za nas naknagjuje, pa i ti se š njim združi u istom duhu, radi na slavu božju, blagodareći za dobra prjeta, proseći za nove potrebe, i u duhu pokore i ustrpljenja izplaćivaj dug za griehe, te tješi Presv. Srce za sve uvrjede i bešćašća što prima

u tom Svetotajstvu, osobito u tvojem mjestu i od ljudi tvojega stališa.

Ne samo k' Isusu na bližem oltaru ima se prenesti srce tvoje, nego jošter k' umirućemu na križu, te promatrati preveliko djelo Ljubavi: otvor Presv. Srca! Adam iz drveta bijaše upio otrov: Isus iz drveta daje nam spasonosnu liekariju; od rebra Adama spavajućega stvorena bi žena, zaručnica njegova; iz boka Isusa uspavana na križu izlazi zaručnica neporočna, sveta crkva, mati naša, sa sedam darova sedam Sakramenata, kojima se mi na spasenje preporagjamo, peremo i hranimo: Slava i hvala ranjenom Srcu Isusovu!

2. Dan Počasne Straže.

Sa urom straže neima cieniti svršenim svoj posao revni vojnik

Počasne Straže, pače sve zabave cielog dana imale bi odisati miomirisom ljubavi prama božanskom Kralju svome. Evo ti na primjer liepih čustava kojima da dušu pitaš za raznih svojih djelovanja:

1. Ustanak: Probudiv se pogledaj Isusa, koji te čeka otvorenim rukama, baci se njemu u naručaj, njemu se vas predaj i ustani bez oklievanja.

2. Umij se proseći da on svojom krvlju opere ljage duše tvoje, da čistim rukama njemu služiš, da ga jednom vedrim licem motriti uzmogneš.

3. Jutarnju molitvu svaki dan obavi kratko no čustveno, pet časova dosta; onako pobožno kako ju je Isus molio uz bok svoje Presvete Majke. Nezaboravi posvetiti Presv. Srcu sva djela, patnje, misli i rieči toga dana.

4. Iza kratke usmene molitve vruće ti se preporuča njekoliko časova razmišljanja, u kojem ćeš si predstaviti Presv. Srce kako vrši jednu ili drugu krjepost, najbolje onu koja će tebi kroz taj dan biti najnužnija, prizivajuć pameti okolnosti i način kojim ju je Isus vršio, odlučit ćeš nasljedovati ga u toj krjeposti, opredielit ćeš si male kazne za prestupke, napokon preporučit ćeš mu se kratkom molitvicom, samo čustveno i bez naglosti.

5. Ako ti prešnije dužnosti dopuštaju prisustvovati ćeš svetoj Misi, I zato priuči se stalnom redu i načinu. Na pr. na pristupu vježbaj se u duhu poniznosti i kajanja, od pristupa do prikazanja u duhu vjere i ufanja; kod prikazanja postavi na pliticu sa hostijom srce svoje pa ga sa sveće-

nikom smireno prikaži Bogu, od Predslovja do Prosvećenja sakupi sve svoje moći na poklon dolazećemu i prisutnomu Božanstvu; od Posvećenja do Pričeštenja pobudi u srcu vruću želju da primiš Isusa barem duhovno ako ne možeš i bivstveno. Do konca smjerno zahvaljuj. Njekojim članovima je najmilije pod svetom Misom držati svoj sat straže, često prikazivajući vječnome Ocu neprocjenjenu Krv i vodu i usporedo sa raznimi točkama svete mise promatraju svog Isusa, gdje vrši svoju krvavu žrtvu, koje je naša Misa vjerno opetovanje i uspomena, te se istodobno vježbaju u čuvstvima Marije, Ivana i Magdaljene.

6. Okriepa tiela, hrana budi uvjek pod očima božjima i njegovim blagoslovom uživana, onom nam-

mjerom kojom ju je mili Isus na zemlji uzimao. Jedući budi ti u srcu i na ustima ona prorokova: hrani me Gospodi hljebom skrušenja i piću daj mi sa obiljem suza.

7. Radnja je liek duši i okriepa tielu; njom se krote strasti, zadovoljuje za grieh, uzdrži zdravlje. Pošto u radnji sprovagjamo najviše vremena, budi nam i najobilniji izvor zasluga za život i vječnost. Život Isusov bio je neprekidna radnja i trud; nastoj dakle svoj posao obavljati u družtvu milog Isusa, i često ga prikazivaj vječnomu Ocu ujedno sa onim što ga je Isus za života svoga vršio i prikazivao. — Radim i trpim sa Isusom, pred Isusom, za Isusa! Oh utješljive li misli za sirotu radnika!

8. Odmor i počitak bit će ti sladak poslije zdušna rada. Kod

svake zabave pazi na pristojnost, u izboru drugova, mjesta i načina; pazi na uljudnost znadući da iskrnji je brat naš i brat Isusov. Krotkost, trieznost i poniznost nek budu začinci tvojih zabava učeći se od Isusa, koji je krotak i ponizan srcem. Kad nastane vrieme počinka pridati ćeš dušu i tielo u ruke Isusove, a srcem ćeš se prenesti do podnožja svetohraništa, ili u samo otvoreno Srce Spasiteljevo: u tom Srcu zaželi dušo izdahnuti i pribivati u vieke.

9. Svagdanji ispit savjesti, najme vrhu glavne tvoje mane pripravit će ti dušu za dobru ispovied. Prije nego pristupiš ispovjedaonici isplakat ćeš se pred Srcem Isusovim, koje će se smilovati na rane srca tvoga. Očituj njegovu namjestniku savjest svoju prosto i bistro, primi svaku njegovu rieč kao dolazeću iz Srca Isusova, on bo tu lieči i tješi i kriepi. Odriešenje ćeš primiti onim duhom kojim ga primi Mandaljena pred nogama Isusovim; stojeći po dno križa prositi ćeš da krv i voda koja toči iz presvete rane opere svaku nečistoću pokajane duše.

10. Vrhunac sreće, koju može na zemlji uživati počasna straža, sveta je Pričest. Uživati često i potpuno tu sreću, stoji do tebe. Čezni za njom vrućom željom, vježbaj se u poniznosti i pristupaj čistim srcem; tim ćeš Boga ućutiti u srcu. Koliko već dana, možda, Srce Isusovo u piksidi čeka na ovaj ljubavni sastanak! Liepo ga dočekaj, i povjerljivo se š njim porazgovori. Revni stražari neće izostati da jednom na mjesec prime naknadnu svetu Pričest.

11. U zahlagju svetohraništa jest tvoje mjesto izabrano, revni stražaru Srca Isusova. Ne žive li kraljeva straža na kraljevom dvoru? Kadgod možeš pohiti do Isusa u Svetotajstvu. Klanjaj mu se časak sa nebeskim dvorom ondje prisutnim, pa svom sinovskom pouzdanošću kaži mu razlog svog pohoda; očituj mu sve što ti srce tišti, a on će te milo pogledati, blagosloviti i odpustiti sa darovima mira, utjehe, snage i miline. Požaluj njegovu samotu, uvrjede i nehajstvo braće tvoje. Govori mu o tvojim potrebam; pitaj, puno pitaj za dušu i tielo, za sebe, za ostale grješnike; toplo zahvali na prijete milosti; obećaj mu štogod; pitaj napokon i njegov blagoslov, pa hodi.

Iz daleka često ga pozdravljaj i šalji mu u poklone srce svoje.

Razne molitve.

1. Zavjetna Molitva

kojom novi članovi stupaju u Počasnu Stražu.

Preslatki, preljubezni i premili Isuse, ja N. N., da proslavim koliko je do mene, klanjanja vriedno Srce tvoje, da mu iskažem svoju ljubav, te da ga tješim radi zaboravi i neharnosti ljudske, stupam danas svojevoljno i svesrdno u Počasnu Stražu presv. Srca tvoga; i obećajem ti pomoću tvoje svete milosti, da ću bit vjeran od ure . . . do . . ure prije (ili po) podne, koju uzimam za svoju uru straže, te se nalaziti duhom ili tielom pred Svetohraništem, da te častim, ljubim i naknagjujem. Amen.

Tvog, Isuse, Srca plam — nek razžeže Srca nam. — Pre-

svetog Srca Gospojo mila — Počasnoj Straži obranom bila. Sv. Josipe, prijatelju Presv. Srca, moli za nas.

2. Posveta ure Straže.

Gospodine Isuse. preslatki moj Spasitelju, ja ti poklanjam ovu uru Straže, kroz koju u družtvu sa... (imenuj svete pokrovitelje odabrane ure) želim osobitim načinom ljubiti, slaviti, a nada sve tješiti božansko Srce tvoje.

Primi za to misli moje, djelovanje moje i nevolje moje; primi nada sve srce moje, koje ti bezuvjetno poklanjam, proseći te da ga razpališ ognjem tvoje čiste ljubavi.

3. Dragocieno prikazanje Krvi i Vode.

Oče sveti: primi kao pomirnu žrtvu za potrebe svete crkve i kao

naknadu za griehe ljudske neprocienjenu Krv i Vodu, što protekoše iz rane božanskog Srca Isusova, te smiluj se nama.

Isuse moj, preljubezni i preslatki Spasitelju, dopusti da ti poklonim, a po tebi da poklonim vječnomu Ocu, neprocienjenu Krv i Vodu što protekoše iz rane zadane tvomu božanskome Srcu na drvu križa. Udostoj se navratiti tu Krv i Vodu na sve duše, osobito na one jadnih grješnika i na moju. Očisti, preporodi, spasi sve ljude zaslugama svojima. Dozvoli mi napokon da unigjem u ljubezno Srce tvoje i tu da na vieke prebivam. Tako budi.

(Za svaku uru straže 7 godina oprosta, za svako prikazanje 200 dana).

4. Molitva kojom se svako jutro posvećuje djelovanje Srcu Isusovu.

Gospodine moj Isukrste, ujedno sa onom božanskom namjerom ko-

jom si ti Presvetim Srcem svojim hvalio Boga na ovoj zemlji, a sada ga hvališ u oltarskom Sakramentu po svem svietu do konca vieka, ja za cieli ovaj dan bez ni najmanje iznimke, nasljedujući prečisto Srce bl. Marije neoskvrnute Djeve, poklanjam ti prevelikom radošću, sve moje namjere i misli, sva moja čustva i djela, sve rieči i želje moje.

(100 dana oprosta).

5. Molitva kojom se duša pridružuje Žrtvi Isusovoj.

Evo me o moj preslatki i dobri Isuse, Jaganjče božji vjekoma prikazani na žrtvenicima našim za spasenje duša, ja se želim tebi pridružiti ... s tobom trpjeti, s tobom se žrtvovati ...

Ja ti prikazujem u tu svrhu nevolje, gorkosti, poniženstva i križe,

što ih je tvoja Providnost na mojem putu posadila. Prikazujem ti ih onom namjerom, kojom se prikazuje i žrtvuje samo presveto Srce tvoje. Oh neka moja mala žrtva urodi obilnim blagoslovom po crkvu, za družtvo i po jadne grješnike, braću moju. Primi ju po rukama Marijinim ujedno sa žrtvama neoskvrnutoga Srca njezina. Tako budi. Tvojom žrtvom želim biti — o Isuse plemeniti.

6. Molitva naknadnica.

Isuse, Bože moj, ljubljeni moj, sve moje! Kralju srdaca samotni i zapušteni, nice padam u prah pred nogama tvojima, mučeći, klanjajući se i ljubeći! Ja sam doista ništica, ali te ova ništica ljubi, i htjela bi o Isuse, da te sva srca ljube! Sa toga prestola milosrgja, odkud se

razlieva blagost tvoja, udostaj se spustiti preobilni tvoj blagoslov na crkvu, na domovinu našu i na sve čovječanstvo. Prostri žezlo svoje ljubavi nad duše koje su tvoj plien, nad narode koji su tvoja baština koju bi htio pakao da ti otme. Priveži prestolju svojemu sva srca, jer tebi služiti, Isuse, jest kraljevati.

Ja povjeravam tvojoj očinskoj Providnosti moje probitke za život i vječnost, sve što meni pripada, sve osobe meni drage. Svima upravljaj ti o Spasitelju, o ljubovniče o Kralju! . . .

Dobri moj angjeo, koji me je doveo do tvojih nogu, čuvao srce moje na ovom ročištu svete ljubavi! Miomiris ponizne molitve moje uzašao do tebe, kao vječna pohvala, neprestani poklon, neprekidna naknada. Svaki uzdisaj brižnog ovog

srca nek ti govori i opetuje neprestance.

Ljubim tebe; no previše mlako,
— Kada ću te ljubit žarko, jako?

Pobožnosti za prvi Petak ili prvu Nedjelju u mjesecu.

Petak je dan najdraži Srcu Isusovu, kako je to sam izjavio Bl. Margareti. Članovi dakle počasne Straže imaju ga sprovesti u većem sjedinjenju sa Presv. Srcem u duhu naknade. Osobito za prve petke u mjesecu opredjeljena su dva javna bogoslužja, koja će se obaviti u crkvam gdje je utemeljena poč. Straža: jedna u jutro sa naknadom sv. Pričesti, druga u večer istoga dana. Ovima je pobožnostima podieljen potpuni oprost. Ova pobožnost može se služiti i prve sliedeće nedjelje. Ako u istome mjestu opstoji druga bratovština Srca Isu-

sova nek se bogoslužje stopi ujedno. Stoji u volji upravitelja držati se sliedećeg reda ili izmjeniti molitve po svojem razboru.

a) Jutarnja pobožnost.

1. Zavjetna Misa Presv. Srca.

Opaska: U onim crkvama ili kapelama, gdje svakog prvog petka u mjesecu bi kupskom se dozvolom drži javno posebno bogoslužje na čast Božanskog Srca, S. O. Papa dopušta da se čita i zavjetna Misa Presv. Srca, ako u taj dan ne pada koji blagdan Gospodnji ili festum duplex primae vel secundae classis, ili ferija, vigilia, osmina privilegirana. — Odluka urbis et orbis 28. lipnja 1889. — Sveti Zbor nad obredima otpisom 20. svibnja 1890. izjavi da ova misa zavjetna ima se služiti eo ritu quo celebrantur Missae votivae solemniter, to jest sa Gloria, Credo i jednom molitvom:

2. Općenita naknadna pričest; poslije koje svećenik u ime svih ponavlja pristup u zadrugu Poč. Straže sliedećom molitvom:

Gospodine Isuse, Spasitelju i Kralju moj! ja ponavljam danas svim srcem učinjenu nakanu da ljubim, slavim i tješim poklona vriedno Srce tvoje u redovima tvoje Počasne Straže. Udostoj se, učitelju blagi, učiniti me sve to vjernijim zaljubljenijim i gorućijim! Podieli, prosim te, ovu milost svim članovima, za preslatko Srce tvoje prečiste Majke. Tako budi.

Za tim nadodaje jednu od sliedećih molitava:

Poklon Presv. Srcu kopljem probodenomu.

O Isuse toli ljubezni, a toli malo ljubljeni! Mi se ponizno prostiremo po dno tvojeg križa, da zajamčimo božanskomu Srcu tvojemu kopljem otvorenomu i ljubavlju raspaljenu naše najdublje štovanje.

Hvala ti preljubezni Spasitelju, što si dopustio da ti vojnik probode božanska prsa i što si nam time otvorio vrata spasa u tajinstvenoj korablji Srca tvoga. Dopusti da se u njem zaklonimo u ove zlosretne dane, da izbjegnemo potopu opačina, koje provališe na zemlju. Mi blagosivamo tisuću puta onaj čas u kojem protekoše pod oštrim kopljem neprocienjena Krv i Voda iz rane udarene Presvetom Srcu tvojem. Udostoj se navrnuti je na spas jadnoga i grješnoga svieta. Operi, očisti, preporodi duše vodom isteklom iz tog pravog vodeništa Siloje. Dopusti Gospodine da mi u nju utopimo opačine naše i svih ljudi, moleći te za neizmjernu ljubav, koja raspaljuje Srce tvoje, da nas jošter spasiš. Napokon, preslatki Isuse, dopusti nam, da izaberemo naš stan u ovom božanskom Srcu za uvjek, tu da probavimo život svoj, i u miru ispustimo dušu svoju. — Tako budi.

Naknadna Otprošnja.

Božansko Srce Isusovo! . . . Srce Žrtvo i posvetilište, . . . Srce kraljevsko i sjajno! . . . za koje neharni sviet neima van nehajstva i pogrda . . . dopusti svojoj Počasnoj Straži da dogje danas do tvojih nogu vapiti milosrgje i otprošnje za izdajstva i svetogrgja kojih si ti žrtva u Svetotajstvu ljubavi svoje.

Naknadna ti počast o Isuse, za psosti kojima bogogrdno odjekuje zemlja.

Naknadna ti počast za pogrgjenja Svetotajstva i blagdana tvojih.

Naknadna ti počast za nečednosti i obeščašćenja mjesta ovoga svetoga.

Naknadna ti počast za nemar, s kojega stoje daleko od tebe toliki kršćani.

Naknadna ti počast, napokon, za sve zločine.

Milost i oprost svim ljudima.

A ti Oče sveti, previsoko Veličanstvo toli bezstidno pogrgjeno, deh, poštedi nas, smiluj se obzirom na klanjanja dostojno Srce božanskoga sina tvoga, koje bdije u svetištima cieloga svieta, trajna žrtva za griehe naše!

Mi ti prinosimo njegove neizrecive poklone i njegova neprestana prikazivanja! . . . Mi ti se predstavljamo odjeveni njegovim zaslugama, njegovom krvlju i ljubavlju njegovom! . . .

Deh nek bude uslišan vapaj ove krvi nama na uhar; nek prestanu uvrjede; nek se ukoreni ljubav tvoja, i nek kraljuje u srcima svih ljudi, a svi ljudi kraljevali jednom s tobom u raju. Amen.

b) Večernja Pobožnost.

1. Prikazanje ure Straže, k. g. — kojoj se nadodaje: Posvuda budi hvaljeno — Presveto Srce Isusovo. — Posvuda budi hvaljeno — Presveto Srce Isusovo. Po tom se može moliti krunica Presv. Srca, kao niže.

Molitva Poč. Straže Mariji podno križa.

O Marijo! najnježnija i najtužnija svih majka za neizrecivu žalost, koju očuti pokraj križa kada vigje kako pristupi vojnik božanskomu

tielu tvoga sina te ga skrozimice probode! udostoj se, molimo te, isprositi da biednim grješnicima namjeni krepku cienu Krvi i Vode što tada protekoše iz Presvetog Srca Isusova!

Ti koja si druga Eva, već od postanka potonuloga svieta, navjestiteljica spasenja, daj, navjesti nam i zasluži nam još vremena milosrgja i spasenja, udahnujući kršćanima nježnu i sveopću ljubav prema Srcu božanskoga tvoga sina, i šireći naknadno klanjanje Počasne Straže njegove!

O Djevo blagoslovljena! Djevo posrednice i naknadnice! Sve je naše ufanje u tebi položeno! Udostoj se otkriti nam unutarnja čustva Srca Isusova, učiniti nas po njegovu izgledu duboko ponizne, i podieliti nam, prosimo te, svoj sveti blagoslov. Tako budi.

Presvetog Srca Gospojo mila —
Počasnoj Straži obranom bila.

Opaska: Ovdje može Upravitelj držati kratki govor da pouči, obodri, oznani sve što se tiče Počasne Straže. Priopćiti će preporuke za molitve, javiti će prijete milosti od članova; za jedne i druge izmolit će skupština ukupno po koji Oče naš, Zdravu Mariju, Slava ocu.

Sliedeća molitva čitati će se svečano i čuvstveno po mogućnosti pred izloženim Svetotajstvom.

Molitva Naknadnica.

Božanski Spasitelju Isuse! udostoj se spustiti milosrdne tvoje oči na počasnu tvoju Stražu, koja složna u vjeri, naknadi i ljubavi, dolazi pred noge tvoje oplakivati vlastite nevjere i one biednih grješnika, braće svoje. Oh da možemo jednodušnim i svečanim obećanjima, što

ćemo ti sada učiniti, ganuti božansko Srce tvoje, te isprositi milosrgje za se, za nevoljni i griešni sviet, za sve one koji nemaju sreće da te ljube!

Da u buduće mi ti svi obećajemo:

Radi nemarnosti i nezahvalnosti ljudske:
Radi zapuštenja u oltarskom Sakramentu:
Radi zločina grješničkih:
Radi mržnje bezbožaca:
Radi psosti, koje se proti tebi rigaju:
Radi uvrjeda nanesenih tvojemu božanstvu:
Radi svetogrgja, kojima se obezčašćuje otajstvo tvoje ljubavi:
Radi nečednosti i nepristojnosti počinjenih u tvojem svetom hramu:
Radi izdajstva, kojih si ti klanjanja vriedna žrtva:
Radi hladnoće većeg diela sinova tvojih:
Radi pogrgjena ljubeznih poziva tvojih:
Radi nevjernosti onih koji se nazivaju prijateljima tvojima:
Radi našeg otpora milostima tvojim:
Radi vlastitih naših nevjera:
Radi neizrecive tvrdokornosti naše:
Radi dugog našeg oklievanja da te obljubimo:
Radi naše mlakosti u svetoj službi tvojoj:
Radi gorke tuge, koju ti prouzrokuje pogubljenje duša:

Mi ćemo te tješiti, Gospodine.

Radi dugog tvojeg čekanja na vratima srdaca naših:
Radi gorkih odvrgnuća kojima te opajamo:
Radi ljubeznih uzdisaja tvojih:
Radi tvojih suza ljubeznica:
Radi tvojeg ljubeznog robovanja:
Radi ljubeznog mučeništva tvoga:

Mi ćemo te tješiti, Gospodine.

Molitva.

Božanski Spasitelju Isuse, koji si od Srca vinuo ovu žalostnu tužbu: tražio sam tko da me tješi, a nisam ga našo! . . . udostoj se primiti ponizni danak utješenja naših, te nas tako tvrdo ogradi milošću tvojom, da izbjegavajući u naprijed sve što ti može na žao biti, pokažemo se u svačem i svuda vjernim i ljubeznim stražarima tvojim. Mi te zato prosimo za Srce tvoje, mili Isuse, koji si Bog s Ocem i Duhom Svetim, te živiš i kraljuješ u vieke viekova. Amen.

Na blagoslovu Svetotajstvom pjesma: Počitajmo (ili Svetotajstvu dakle ovomu) itd. Za tim se podieli blagoslov.

Presveto Srce Isusovo, smiluj nam se. (Dvaput).

Prečisto Srce Marijino, moli za nas. (Dvaput).

Opaska: Pjevači zapjevaju sliedeću himnu Poč. Straže a u to se diele bodreći listići, po kojim će se članovi ravnat za taj mjesec. Pokraj oltara pripravan je stol sa dvie košarice, članovi redom pristupaju stolu te u praznoj košarici puštaju odrabljeni listić, a iz druge dižu listak, koji im Isus dosudi.

Napjev Himne Počasne Straže.

Andante sostenuto.

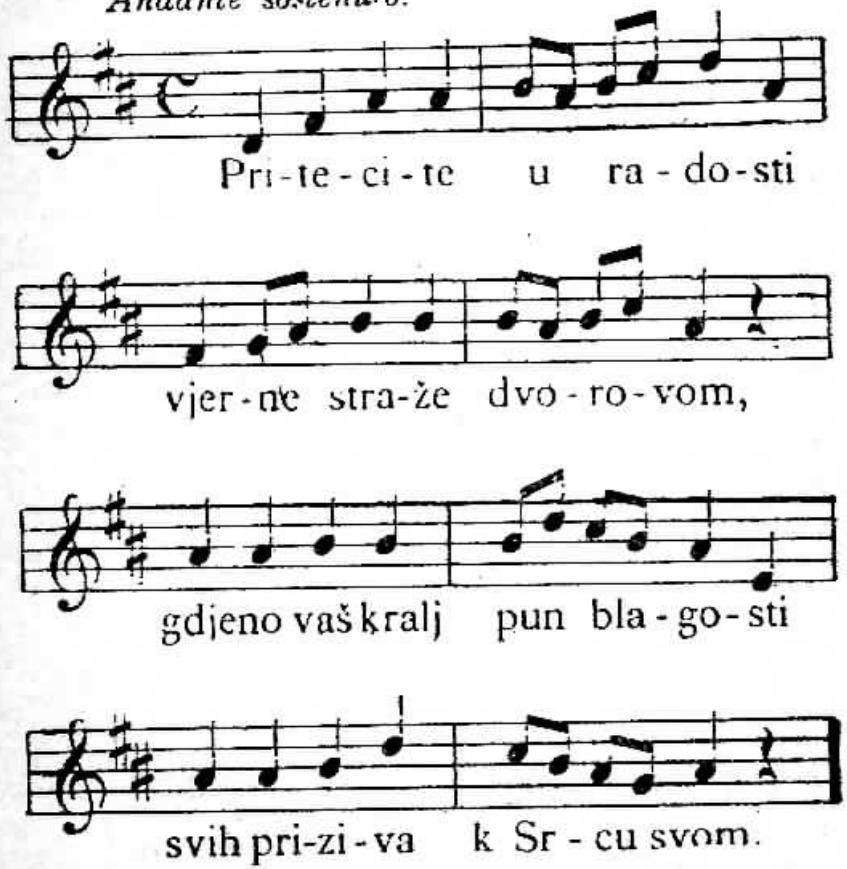

Pripjev:

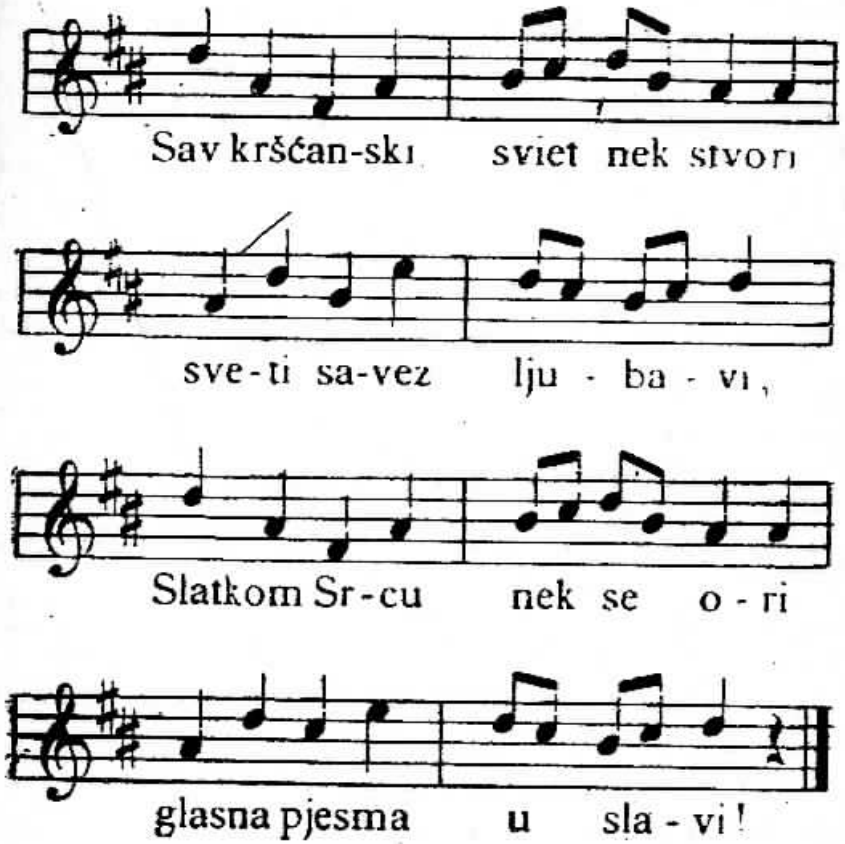

Himna Počasne Straže.

Pritecite u radosti
Vjerne straže k dvorovom,
Gdje no kralj vaš pun blagosti
Svih priziva k Srcu svom.

Pripjev:

Sav kršćanski sviet nek stvori
Sveti savez ljubavi;
Slatkom Srcu nek se ori
Glasna pjesma u slavi!

Iz probite časne rane
Potok teče krvavi,
Kojim Isus na sve strane
Dare dieli ljubavi.

Slatko Srce našeg vogje
Za te ćemo živjeti,
Iz tvog Srca nek nam dogje
Svjetlost i žar presveti.

O Božansko Srce, vrelo
Prave nježne svetosti,
Naše srce zavoljelo
Samo tvoje ljeposti.

Časno srce, hrame krasni
Sveg božanstva Gospodnjeg
Spasit svijet već ne kasni
Sakupi ga pod tvoj stieg.

Željkovanje vječnih gora,
Bože od nas vriegjani,
U tvom srcu svi odmora
Našli svieta kršćani.

U svetištim zapuštenim
Ne nalazeć naslade
Tražiš srcem rascviljenim
Tvojoj časti naknade.

Tvojoj časti branik tvrdi
I poštenju jaki štit
Proti pakla ljutoj srdi
Tvoja Straža hoće bit.

Blagoslovom nek se tvojim
Kriepi naša braština,
Mili Isuse, Srcem svojim
Budi naša baština.

Iz zemaljskih stranputica,
Srce neba sladosti,
Budi zviezda predhodnica
Put nebeskih radosti.

Svečana Posveta

Mjesta, društva ili Župe Presv. Srcu.

Srce Isusovo, klanjanja vriedno, goruće ljubavju napram ljudima i žedno spasa duša njihovih; Srce toli ljubećê, a premalo ljubljeno! Srce toli slatko, toli milostivo, toli nježno! Dopusti da u ovaj tisuću puta blagoslovljeni dan pred tobom se ponizno prostrem, da ti uzvratim naknadnu i svečanu počast u ime moje i u ime svih duša odanih tvojemu Presv. Srcu, za pogrgjenja obezčašćenja, uvrjede i svetogrgja, tebi nanesena u poklona dostojnom oltarskome Sakramentu! . . .

Oprosti Gospodine za nemar i neharnost ljudsku, za zapuštenje i nehajstvo kojim odvraćaju neizmjernoj ljubavi tvojoj! . . . Zaboravi bezbrojna naša pomanjkanja; otvori božansko Srce tvoje i pri-

pusti da nas obliju potoci milosti, milosrgja i oproštenja! ! !

Ugodno ti budi ponizno i duboko priklonstvo kojim htjeli bismo ti ovaj čas naknaditi za sve uvrjede, koje su ti dosele nanesene. Dozvoli najme, o preblago Srce, da u ovi svečani blagdan ja predam tvojoj očinskoj brizi — pastvu — mjesto — društvo —, što si mi povjerio. Dopusti da zazovem tvoje dragociene blagoslove na ovu biskupiju i na njena vriednoga Pastira, tvoju pomoć na svetu crkvu i na njezina uzvisitog Glavara, na svih veliko milosrgje tvoje.

Na uzdarje o presv. Srce Isusovo, ja ti poklanjam sve koliko moje srce, srca svih mojih . . , srca svih vjernih članova tvoje počasne straže, te htio bih da mi je moguće pokloniti tebi srca svih ljudi, kao braće moje.

Čuvaj nas, brani nas, sahrani nas u božanskom Srcu tvojem do onog blaženog časa kad budemo u nebeskoj otačbini sa angjelima pripjevati za sve vieke:

Slava! Ljubav! Harnost! Hvala bez konca preljubeznomu i prepoljubljenomu Srcu slatkog našeg Spasitelja Isusa. Tako budi — tako budi!

Litanije o presv. Srcu Isusovu.

Kako su bile odobrene od svetog zbora obreda za nekoja mjesta dne 27. lipnja 1898.

Gospodine, smiluj se!
Krste, smiluj se!
Gospodine smiluj se!
Krste, čuj nas!
Krste, usliši nas!

Oče nebeski Bože,
Sine odkupitelju svieta Bože,
Duše sveti Bože,
Sveto Trojstvo jedan Bože,
Srce Isusa, Sina Oca vječnoga.

Srce Isusovo, u utrobi Djevice Majke od Duha Svetoga napravljeno.
Srce Isusovo, s Riečju božjom bitno sjedinjeno.
Srce Isusovo, neizmjerno Veličanstvo.
Srce Isusovo, Hrame sveti Boga.
Srce Isusovo, Svetohranište previšnjega.
Srce Isusovo, dome božji i vrata nebeska.
Srce Isusovo, goruća peća ljubavi.
Srce Isusovo, prebivalište pravde i ljubavi.

smiluj nam se!

Srce Isusovo, puno dobrote i ljubavi.
Srce Isusovo, dubino svake kreposti.
Srce Isusovo, svake pohvale predostojno.
Srce Isusovo, kralju i središte svih srdaca.
Srce Isusovo, u kom je sve blago mudrosti i znanja.
Srce Isusovo, u kom prebiva sva punoća božanstva.
Srce Isusovo, u kom se je Otac vrlo nasladio.
Srce Isusovo, od čije punoće mi smo svi primili.
Srce Isusovo, željo gora vječnih.
Srce Isusovo, ustrpljivo i vele milostivo.
Srce Isusovo, bogato za svih koji te zazivaju.

smiluj nam se!

Srce Isusovo, izvore života i svetosti.
Srce Isusovo, pomirenje za griehe naše.
Srce Isusovo, pogrdami nasićeno.
Srce Isusovo, za opačine naše skrušeno.
Srce Isusovo, sve do smrti poslušno.
Srce Isusovo, kopljem probodeno.
Srce Isusovo, izvore svake utjehe.
Srce Isusovo, živote i uskrsnuće naše.
Srce Isusovo, miru i pomirenje naše.
Srce Isusovo, žrtvo grješnika.
Srce Isusovo, spase u te ufajućih.

smiluj nam se!

Srce Isusovo, ufanje u te umirućih.
Srce Isusovo slasti svih svetaca.
} smiluj nam se.

Jaganjče Božji, koji odnimaš griehe svieta; oprosti nam Gospodine.

Jaganjče Božji, koji odnimaš griehe svieta; usliši nas Gospodine.

Jaganjče Božji, koji odnimaš griehe svieta; smiluj nam se Gospodine.

Kriste čuj nas!
Krste usliši nas!
Gospodine smiluj se!
Isuse blaga i ponižna Srca
Učini srca naša po Srcu tvojem.

Pom'olimo se.

Dopusti, molimo te, svemogući Bože, da se mi, koji se presvetim Srcem ljubljenoga Sina tvoga ponosimo, i glavna njegova prama

nam dobročinstva spominjemo, njihovim se djelom i plodom razblažimo, po istom K. G. n. Amen.

Svagdanja Posveta Presv. Srcu.

Preljubljeni moj Isuse, ja . . . da ti se pokažem zahvalnim, te da naknadim za nevjere svoje, prikazujem ti srce moje, i potpuno ti ga posvećujem, i tvojom svetom pomoću odlučujem ne pristati u naprijed na nikakav grieh, (jednom na dan 100 dana oprosta, za mjesec dana pred slikom Srca Isusova potpuni oprost uz obične uvjete) Tvog, Isuse, Srca plam, — nek ražeže srca nam. Slatko Srce Marijino budi moj spas. (za svaku 300 dana oprosta).

Za umiruće:

O preblagi Isuse, ljubitelju duša, molim te za smrtnu muku presv.

Srca tvoga, i za žalosti bezgrješne Majke tvoje: operi krvlju svojom grješnike cieloga svieta, koji su sada na umoru, te će još danas preminuti — Amen.

Srce Isusovo u smrtnoj muci, smiluj se umirućima!

(100 dana oprosta).

Naknadno klanjanje i naknadna Pričest.

K' oltaru, k' oltaru sve duše koje ste shvatile neizmjernu ljubav Srca Isusova. Ondje Isus živi i klanja se vječnomu ocu, š njim se združite; ondje se Isus prikazuje, š njim prikažite dušu, tielo, čuvstva, snagu, srce, patnje na posvetilište; ondje Isus trpi i utjehe traži; pohrlite k njemu, i u duhu poniznosti i skrušenja š njim se sažalujte. Tko ne može do njega glavom, a to

barem srcem, višekrat ob dan nek mu pribavi tu slatku zadovoljštinu.

No još je draža presv. Srcu naknadna sveta Pričest; on sam ju je zaželio i preporučio bl. Margareti. Pio IX. Isusov namjestnik na zemlji revno ju je poticao i promicao, obdariv naknadnu Pričest potpunim oprostom.

Naknadna Pričest vruće je preporučena članovima Poč. Straže prvog petka ili nedjelje svakog mjeseca, a veoma bi liepo bilo da bi se utanačila, osobito u zavodima i redovskim kućam, koloredna svagdanja naknadna Pričest.

Za pohod Svetotajstva budi preporučena divna knjižica: Tridedeset i jedan dan pred Presv. Sakramentom, priredio O. J. Vladić — Sarajevo, tisak Spindler et Löschner 1890. Što mi ovdje donosimo služit

*

će veoma uspješno za pohod i pričest, osobito kad se budu kratkim razmatranjem promozgala navedena čustva.

Molitva pri pohodu Svetotajstva

po Sv. Alfonzu.

Gospodine moj Isuse, koji iz ljubavi što je imaš napram ljudima, stojiš danju i noću u ovom presvetom oltarskom Sakramentu pun milosti i ljubavi, čekajuć, zovuć i primajuć sve one što no Tebi dolaze, da Te pohode, ja vjerujem da si ti ovdje u presvetom oltarskom Sakramentu, klanjam ti se iz dubine moje ništavosti i zahvaljujem ti na sve milosti što si mi ih udielio, osobito što si mi dao sama sebe u ovome presvetom Sakramentu; što si mi dao za odvjetnicu svoju premilu Majku Ma-

riju; i što si me zovnuo da te pohodim ovdje u ovoj crkvi. Ja danas pozdravljam tvoje preljubezno Srce i kanim ga pozdravljati radi tri uzroka: 1. da ti zahvalim na ovom prevelikom daru; 2. da naknadim za sve nepravde, što no ti ih nanesoše svi tvoji neprijatelji u ovom presvetom Sakramentu; 3. kanim ti se ovim pohodom pokloniti na svim mjestima ovog svieta gdje si ti u presv. Sakramentu zaboravljen i ne štovan. Isuse moj! ljubim te svim srcem. Kajem se što sam kroz svoj prošli život tolikoput uvriedio tvoju neizmjernu dobrotu, odlučujem s tvojom pomoću, da te neću više vriegjati; a sada, makar i nevoljan grješnik, sav ti se posvećujem, tebi dajem i izručujem svu svoju volju, sva čustva, želje i sve stvari moje; od danas unaprjed učini od mene

i mojih stvari što ti je drago. Prosim samo i želim tvoju svetu ljubav, ustrajnost do smrti i potpuno ispunjenje tvoje svete volje. Preporučujem ti duše u čistilištu, osobito one što su pobožnije bile presv. Sakramentu i bl. Djevi Mariji. Još ti preporučujem sve nevoljne grješnike. Napokon sjedinjujem Spasitelju moj premili, sva svoja čustva sa čustvima tvog preljubeznog Srca i ovako sjedinjena prikazujem ih tvomu vječnomu ocu, i na ime ga tvoje molim, da ih za ljubav tvoju primi i usliša. Amen.

(300 dana oprosta za svaki put, za cieli mjesec potpuni oprost).

Povjerljivi razgovor sa Isusom u Sakramentu.

Zaručnica:

Evo me k tebi, Gospodine Isuse! moje je srce pripravno. Duh je

sveti rekao: tko se s dobrima zabavlja, postane dobar. Pošto me dakle ti, dobri moj Učitelju, k sebi pripuštaš i pozivaš govoreći: moja je slast bivati s tobom, došla sam da se s tobom pozabavim, da postanem dobra i sveta. Htjela bih samo da me navadiš s tobom se razgovarati . . . Reci mi što želiš, a ja ću za tobom to isto opetovati . . . ja sam ti pusta neznalica, o Isuse.

Isus:

Kćerko moja, da mi ugodiš ne treba ti vele učenosti, dosta je da me silno ljubiš. Reci mi što bi rekla svojoj majci da ti je ovdje pa da bi te na svoja koljena dignula . . . kaži mi sve što bi kazala prijateljici od srca, s kojom ti nebi nikada dosadilo.

Nu ipak ako ćeš da ti prišapnem koji predmet razgovara, evo ti ih nekoliko, koji će ti moć rabiti za pojedine dane u sedmici.

1. Neimaš li osoba, koje da mi preporučiš? Reci mi, kako se zovu tvoji roditelji, učiteljice, drugarice; kod svakog imena dodaj ono što bi rada da im učinim . . . Pitaj, pitaj mnogo i mnogo. Meni su toli draga blagodarna srca, koja za druge sebe zapostavljaju.

Govori mi o svim onima, koji ti čine dobra, o siromasima, kojim bi htjela pomoći, — o bolesnim, koje si vidjela trpjeti, — o grješnicima, koje bi željela obratiti; — ob onim koji te više ne ljube, pa bi ih htjela privesti srcu svomu. Za sve upravi mi kratku vruću molbu, spomeni mi da sam obećao uslišati svaku molbu, koja od srca dolazi.

A nije li od srca molitva koju izlievamo za one koje ljubimo i od kojih smo uzljubljeni?

2. Neimaš li šta da mi za se pitaš? Napiši slobodno, ako ti je drago, u dugu čitulju sve tvoje želje, pa dogji ovamo da mi ih pročitaš. Ljubav molitve učinila bi te revniju, poniznost manje osjetljivu, ustrpljenje dalo bi ti snage proti srditosti, kojoj podligaš; neprestana radnja prištedila bi ti mnoge ukore; ljubav učinila bi te milostiviju . . .

Ne bi li trebovala svih ovih krjeposti? Reci mi sve liepo, i prosi me da ti pomognem, da se u njima usavršiš. Ja sam gospodar duševnih dobara . . . no i tjelesna dobra u mojim su rukama . . . U mene ih zaprosi: zdravlje, razum dobar uspjeh . . . sve ti ja možem dati, a i dajem uviek kada to pod-

pomaže da se duše poboljšaju . . . Što ćeš dakle kćerko!

3. Imaš li osnova koje ti srce obuzimlju? Nuder mi ih potanko ispripovjedaj. Jesi li zabrinuta za svoje zvanje? Što misliš, što želiš? Bi li rada udovoljiti svojim učiteljicama . . . svojoj majci? . . . Što ćeš učiniti za njih . . . A za me neimaš jedne dobre željice: Zašto ne bi učinila štogod dobra za svoje drugarice? Reci mi što ti je u srcu, što kaniš polučiti? . . . kojim ćeš se sredstvima poslužiti? Govori mi o neuspjehu svojih namjera: ja ću ti svemu uzrok otkriti . . . Koga zoveš učestnikom svoga djelovanja? Ja sam kćerko gospodar srdaca, te ih blago vodim kud mi drago . . . umiri se . . . ja ću postaviti uza te osobe koje su ti probitačne.

4. Tišti li te kakova nevolja? Sve mi potanko ispovjedaj, kćerko. Tko te je rastužio? Tko je tvoje samoljublje ranio? Tko te pogrdio? Kaži mi sve i zaključi govoreć da ti praštaš, zaboravljaš sve, a ja ću te blagosloviti.

Ili te koja gorka tišti, ili ćutiš u duši njeku neopisivu bojazan, koja neima temelja, a svejedno te raztužuje? Povjeri se potpuno mojoj Providnosti. Ja sam ovdje, i slušam te, i neznam se nikad od tebe odieliti

Imade valjda kraj tebe srdaca, koja ti se čini da su ti neprijatna, te se nemarno ili hladno od tebe odalečuju, a da se ne sjećaš u čem si ih ranila? Prosi me za njih, ako mogu služiti tebi na posvećenje, znat ću ih tebi privesti!

6. Nemaš li radosti da mi je priopćiš? Zašto me ne bi učinila

dionikom tvojih radosti? Reci mi sve što te je od jučer obveselilo, obradovalo i jedan ti smiešak izmamilo!

Jedan neočekivani posjet, jedna nagrada kojoj se nisi nadala, jedna bojazan koja se je u čas razišla, sretan uspjeh kakve osnove, jedan znak ljubavi, jedan list, jedna uspomena, koju si primila . . . Ja sam kćerko moja, koji sam ti to pribavio: zašto da mi se ne pokažeš zahvalnom . . . te mi svim srcem ne kažeš: hvala? Jere zahvalnost privlačuje drugo dobročinsvo, i dobročincu je milo što se spominje njegova blagodarnost.

6. Želiš li postići koju krjepost? Trebuješ li moje pomoći? Kaži mi diete, nevolje svoje: očituj se nevino preda mnom . . . Nabrajajuć mi nevolje tvoje, otkri mi kako si

putena, ponosna, osjetljiva, sebična, mekana, liena . . . Zastidi se što ti je tako malo draga samozataja, što neprestano zlorabiš milosti koje ti se daju, pomisli na gorkost koju prouzrokuješ svojim učiteljicama, i na griehe na koje možda navodiš tvoje drugarice . . .

Moje Srce, moje ruke su pune darova . . . i ja jedno samo želim: sipat ih na svu ruku. Zaprosi moju pomoć . . . Nisi li svaki put nesavršeno, lakoumno uradila koliko si se puta na posao dala a da mene posavjetovala ili zaprosila nisi? Ti nisi gotovo ničemu dobra bez moje zaštite . . . dočim sa mnom, kćerko sposobna si za sve . . . blago duši koja ćuti da sam kod nje, te ju pomagam, tješim, branim!

7. Drago mi je da mi štogod obećaš, i da tražiš koje su moje

zapoviedi. Ti već znadeš: ja čitam u dno srca tvoga, možeš ljude prevariti, no mene ne prevariš, budi dakle iskrena . . . Jesi li utvrdila ne izlagati se više onoj griešnoj prigodi, odbaciti onu stvarčicu koja te na grieh privlačuje, ne čitati više onakvih knjiga?

Hoćeš li namah biti dobra onoj drugarici, koja te je uvriedila: zaprositi za oproštenje svoju učiteljicu, ovršiti kaznu koja ti je naložena? — Dobro, diete moje!

Sada idi na svoj posao, budi čedna, mučaljiva, ljubezniva. Sutra te opet čekam: donesi mi sutra srce liepo, čisto i veliko . . . sutra te čekam s novim darovima.

Eto ti njekoliko misli koje mogu vladat tvojom dušom dok me pohadjaš i sa mnom se zabavljaš; no dvie su stvari potrebite: čista savjest, — čisto srce.

Zaručnica:

Razumila sam te moj Isuse, nastojat ću se vladati po rieči tvojoj; hvala ti . . . ja idem, a ti me blagoslovi.

Združenje sa Presv. Srcem.

Duboko klanjanje Srca Isusova, ja se s tobom združujem.
Ljubavi vruća Srca Isusova, . . . ja se s tobom itd.
Revnosti žarka Srca Isusova . . .
Naknade predostojne Srca Isusova, ja se s vama . . .
Zahvale Srca Isusova,
Pouzdanje stalno Srca Isusova,
Molitve goruće Srca Isusova,
Poniznosti smjerna Srca Isusova,
Mučanje značajno Srca Isusova,
Posluhu vjerni Srca Isusova,
Blagosti i miru Srca Isusova,
Dobroto neizreciva Srca Isusova,

Milosrgje svestrano Srca Isusova,
Sabranje duboko Srca Isusova,
Patnje i žrtve Srca Isusova,
Ustrpljivosti beskrajna Srca Isusova,
Boli unutarnje Srca Isusova,
Pokoravanje čedno Srca Isusova,
Namjere, želje i voljo Srca Isusova,
ja se s vama združujem!

Uzdasi k Srcu Isusovu.

Ljubavi Srca Isusova, ražeži srce moje.
Blagosti Srca Isusova, napuni srce moje.
Jakosti Srca Isusova, ohrabri srce moje.
Milosrgje Srca Isusova, odrieši srce moje.
Ustrpljivosti Srca Isusova, potrpi srce moje.
Kraljestvo Srca Isusova, osvoji srce moje.

Znanosti Srca Isusova, poduči srce moje.
Voljo Srca Isusova, upravljaj srcem mojim.
Revnosti Srca Isusova, obuzmi srce moje.

Četvrt sata s Isusom poslije svete Pričesti.

1. Oče naš koji jesi na nebesim. — O Isuse kako si ti dobar bio što si nas naučio, kao put k Bogu, liepu molitvu: Oče naš! Kako je to ime otac milo srcu mome . . . ovaj čas osobito ćutim sladost ove molitve, ćutim da nisam sirota na zemlji. Zbilo mi se što mu drago, bit ću pažen . . . branjen . . . tješen . . ljubljen, Isuse! daj da uživam sve blaženstvo, što mi dušu opaja izgovarajuć ovu slatku rieč: oče naš! Oj ne treba da gle-

dam nebo da to blaženstvo očutim. Ti si u srcu mojem, pa gdje si ti moj Bože, nije li samo nebo? Jest, moje srce je sada raj, raj svojim radostima, svojim mirom, svojim neizrecivo sretnim slastima! . . . te ako se uzdržim danas čist, ovaj će mi biti rajski dan, tim donekle sretniji što ću moć malko trpjeti za te.

2. Sveti se ime tvoje — svetiti ime tvoje, moj Bože, znači izgovarati ga strahopočitanjem. Danas ću dakle izgovarati moje molitve polaganije, križem se najme znamenovati pobožnije; gledati ću te cio dan kao ovaj čas meni blizu, gdje me ljubazno slušaš; moje će srce biti svetište, u koje neću pripustiti ništa što bi te moglo rastužiti. — Svetiti ime tvoje, moj Bože, znači izgovarati ga češće.

Ja hoću svaki sat imati ga u ustima; kad u meni nastane borba izmegju strasti i dužnosti šaputati ću tiho ove rieči kao amanet sveta života: Isuse blagi i ponizni srcem, smiluj mi se!

3. Pridi kraljestvo tvoje: o Isuse ti si u srcu mojem, ti si dakle u kraljestvu, što si izabrao; kraljuj, molim, uvjek i potpuno. — Tvoje je kraljestvo, blagi Isuse, i srce drugih ljudi. Oh da mogu učiniti da zavladaš i srcima tolikih jadnih nevjernika, do kojih još nije doprla luč tvoga Evangjelja! Da mi je učiniti da kraljuješ u srcu tolikih nesretnika koji su vjeru izgubili! Jadnici, kako im je nesnosan život! Sa vjerom izgubili su i cilj života svoga, izgubili su ufanje u radost, kojoj neima kraja, izgubiše melem koji ublažuje ljudske boli, sve, go-

tovo sve izgubiše . . . Želim Isuse da svuda kraljuješ . . . No što mogu ja k tomu? Komu ću ja danas o tebi govoriti? Komu ću moć danas podieliti dobar savjet? Koji ću čas izabrati da bez neumjesne revnosti, uzmognem činiti štogod dobra bratu svomu? . . . Moj Bože daj mi prilike da naučim barem jedno diete tvoje, da te ljubi.

4. Budi volja tvoja, kako na nebu i na zemlji. — Nek se vrši tvoja sveta, božanska, preljubezniva volja! Reci mi Gospodine, što želiš od mene danas? . . . Da ja ispunim tvoje zapovjedi, da ja ovršim točno sve svoje posebne dužnosti, ove su tvoje izrične naredbe, ja im se iznevjeriti neću, kunem ti se mislit ću suviše da svi moji poglavari zastupaju samoga tebe na zemlji, da oni imaju od tebe oblast

da mi zapovjedaju, a ja ću ih sliepo poslušati. Što zato, dadne li mi se jedan nalog neumjestno, osorno, srdito, neuglagjeno? Što zato, dogje li mi koja naredba nenadana i teška? Ti si, Bože moj, koga ću slušati, komu ću se svegjer i u svačem pokoravati. — Hoćeš li mi poslati kakvo poniženje? Tjelesnih patnja? Žalosnih viesti kojim nisam pripravan? Hoćeš li dopustiti da mi neuspije koji posao? Hoće li mi krivo suditi, zamjeriti; hoću li bit pogrgjen? . . . Sve što ti drago Isuse moj; od ovog časa ja sve primam, te ako li iz slabosti plačem, daj oprosti mi, ako pomrmljen zaustavi mrmljanje na usnama mojima, ako izgubim ustrpljenje daj da upoznam da nisam dostojan utjeha tvojih; ako klonem duhom, podigni pokunjeno srce moje! Jest,

nek se vrši tvoja sveta, božanska preljubezniva volja! — Poviše, ako to koristi slavi tvojoj, da obolim, da postanem zaludan, da me svak zapusti . . . neka bude, oče moj, ja sam vas tvoj, sretan što se mogu zvati sinom Isusa propetoga, i naslanjati uvjek kao u ovom blaženom trenutku glavu moju na tvojim božanskim prsima, primiti tvoje očinsko milovanje, tvoj blagoslov.

5. Kruh naš svagdanji daj nam danas. — Kako sam sretan, o Isuse što sam od tebe zavisan! . . . Evo me, tvoje sam diete, što ti pružam ruku! Daj mi kruh tjelesni što mi je potrebit: hranu odjeću . . . ali ne budi previše obilan ovim tjelesnim blagom, i daj mi milost te ga podielim sa onima, koji su od mene potrebniji . . . Daj mi kruh razuma, te nek mi je čitati ili čuti

takovih rieči koje podižu srce i daju nebeska krila pameti. — Daj mi kruh srca, oče moj, nek ućutim samo jedan časak da te ljubim, i da me ti ljubiš. — Daj mi, Isuse, kruh duše, svetu Pričest! Ja sam se sad na pričestio, kada ću se moć opet pričestiti? Ove milosti daj svim onima koji me ljube, i koje ja ljubim . . . (nabroji komu šta . . .)

6. Otpusti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima našim. Kada izgovorim rieč o p r o s t kao da mi se kamen od srca odvali. Ne, ja neću samo izbaciti sržbu iz srca moga, već hoću da isčezne svaka nedraga uspomena. O moj Bože, ako bi ti morao praštati, kao što praštam ja, oj kamo li sreće! Ti dobro vidiš da ja nikomu zla ne želim . . . da zaboravljam sve.

Uvrjediše me riečima, djelom, mislima, željom, . . . ja zaboravljam. Oh ja sam te takogjer na sve ove načine uvrjedio; ti zaboravljaš, kao što zaboravljam ja, jelde? Valja da budem veoma popustljiv, da budeš ti sa mnom dobar.

7. Ne uvedi nas u napast, dali izbavi nas od zla, amen. Dieleć se od tvog oltara ja ću naići na nove napasti. Moj Bože, ne zapusti me, molim te; reci mi svegjer: pazi, tu je pogibelj! Da ja ne tražim nikada prigode grieha; ako li ju potražim, da je nikad ne nagjem, da ne podlegnem; ako li podlegnem, moj Bože, daj da se namah podignem, te da baciv se na koljena zaprosim oproštenje, daj da se što prije ispoviedim. — Grieh: evo najgore zlo od kojeg te molim da me oslobodiš, sve druge nevolje nisu van kušnje i spokoravanje; ja ih primam jer mi ih ti šalješ dobri moj Bože! — Ja sada idem o Isuse, ja se dielim od tvog oltara, ali želim da dogješ i ti sa mnom . . . Ajdemo raditi . . . moliti . . . trpjeti . . . zajedno.

Krunica na čast Presv. Srca Isusova.

— Bože na pomoć moju nastoj!
— Gospodine na pomoć meni pospješi. — Slava ocu itd.

I. Preljubeznivi moj Isuse, kad promatram tvoje dobro srce, te ga vidim puno milosrgja i blagosti naprama grješnicima, srce se moje uzigrava i napunja pouzdanja da ćeš me dobro primiti. Vajme! Koliko sam grieha počinio! No sada poput Petra i Mandaljene skrušen plačem ih i mrzim, jer su uvrjeda

tebi, neizmjerna dobroto. Daj, oprosti mi, molim te za tvoje blago Srce, daj mi umrjeti prije nego li te ikada uvrjedim, a da živem jedino da ti ljubav vratim.

1. Oče naš, pet Slava ocu, i jednom:

Tvog, Isuse, Srca plam
Nek ražeže srca nam!

II. Blagoslivljam, Isuse moj, preponizno Srce tvoje, i zahvaljujem ti što dajuć mi ga za uzor, ne samo me silno nutkaš da ga oponašam, nego jošter ne gledeć na tolika svoja poniženja put mi kažeš i na njem me ravnaš. Luda li mene i neharna! Oh koliko sam puta od njeg sašao! Oprosti mi. Neću više oholosti, već krotkim srcem u poniženju sliedit ću te i postići mir i spasenje. Okriepi me ti, i na vieke ću blagosivati Srce tvoje.

Oče naš, 5 slava ocu, Tvog, Isuse . . . k. g.

III. Divim se, Isuse moj preustrpljivomu Srcu tvomu, i zahvaljujem ti na tolike divne izglede nepredobitnoga ustrpljenja, koje si mi ostavio. Žao mi je da me uzalud kore za moju neurednu osjetljivost, s koje ne podnašam ni najmanje muke. O dragi moj Isuse, ulij mi u srce živahnu i trajnu ljubav za nevolje, križeve, pokore i trapnje da sliedeći te do na Kalvarij, dogjem s tobom do nebeske slave.

Oče naš, 5 slava ocu, Tvog, Isuse . . . k. g.

IV. Pred preblagim Srcem tvojim, mili Isuse, zgražam se na moje toli različno od tvoga. Ja, na žalost za svaku sienku, mig ili rieč protivnu srdim se i tužim. Nu de oprosti mi što sam se pustio za-

vesti, i udieli mi milost da u napredak nasljedujem u svakoj suprotivštini nepromjenljivu krotkost tvoju, i tim da vazda uživam sveti mir.

Oče naš, Slava ocu, Tvog, Isuse . . . k. g.

V. Nek se pjevaju hvalospjevi, o Isuse, preblagodarnomu Srcu tvome, pobjedniku smrti i pakla, jer si to potpuno zaslužuje. Ja sam veoma zastigjen videći moje tako plašljivo da strepi pred svakom glasinom i ljudskim obzirom; dali ne bude više tako! U tebe prosim toliku jakost da boreći se i predobivajući na zemlji, s tobom se pak radujem veseo na nebesima.

Oče naš, 5 Slava ocu, Tvog, Isuse . . . k. g.

Obratimo se k Mariji, njoj se većma posvećujući i uzdajući se u njezino materinsko srce, molimo ju.

Po velikim dostojanstvima preslatkoga srca tvoga, isprosi mi, o velika Majko božja i Majko moja Marijo, pravu i čvrstu ljubav k Presvetomu Srcu Isusa sina tvoga, da u njem sabran sa svojim mislima i čuvstvima, ispunim sve svoje dužnosti, i veselim srcem služim uviek, no osobito danas, Isusu.

— Srce Isusovo goruće ljubavlju za nas.

— Ražeži srce naše ljubavlju svojom.

Pomolimo se.

Onim nek nas ognjem, molimo Gospodine, Duh sveti ražeže, koji Gospodin nas Isukrst iz samoga Srca svoga posla na zemlju, i htio je da se silno raspali; koji s tobom žive i kraljuje u jedinstvu istoga Duha Svetoga Bog po sve vieke viekova. Amen.

(300 dana oprosta za svaki put).

Ura Sveta.

Pobožnost ure svete spominje molitvu Isusovu na Gedsemanu u oči svoje smrti u noći od četvrtka na Veliki Petak. Sastoji u tom, što se sprovede jedan sat u razmišljanju i molitvi, po mogućnosti od 11—12 u noći od četvrtka na petak svake sedmice; no može se uzeti svaki drugi sat od večernje četvrtka do zore u petak.

Ovu je pobožnost pokrenuo sam Spasitelj, te ju od svoje mile učenice Margarete ovim riečima zatražio.

Svake noći od četvrtka na petak činiti ću te dionicom smrtne tuge, što sam je htjeo pokusiti u vrtu maslinskom . . . A da se sa mnom združiš u onoj poniznoj molitvi, koju ćeš tada prikazati Ocu mome,

ustati ćeš od jedanaest sati do ponoći, prostrieti ćeš se licem do zemlje, da time ublažiš božju sržbu, proseći milost za grješnike, te da osladiš donekle gorkost što ju ćutih, jer me apoštoli moji zapustiše, te sam im morao predbaciti da nisu bili vriedni jedan sat probdjeti sa mnom. Iz ovih se rieči razumi da je ura sveta izmegju najdražih pobožnosti Srcu Isusovu. Njezina je svrha tješiti ga zbog ljudske neharnosti, naknaditi za uvrjede, isprositi najnužnije milosti umirućima, nevoljnicima, te napokon pobuditi u srcima živo kajanje za griehe.

Preporuča se probaviti svetu uru glavom ili to bar duhom pred Presv. Sakramentom, gdje Isus nastavlja do konca viekova svoje žrtvovanje i hrvanje smrtno.

Svako bogoljubno razmatranje doći će dobro za ovaj sat, no još najbolje promatranje Isusovih boli i čustava na gori maslinskoj. Ovih ti se oris ovdje niže donaša.

Pripravna molitva.

Preljubezni i prežrtvovani Isuse Spasitelju moj, dopusti mi da kleknem pokraj tebe na gori maslinskoj te da sprovedem u najtjesnijem združenju sa tvojim prežalostnim Srcem Svetu Uru, koju si ti zatražio u vjerne i ljubezne žrtve svoje bl. Margarete Marije.

Udieli mi, o klanjanja vriedni Spasitelju, srdačno učešće tvojim neizkazanim bolima i čuvstvima sažaljenja što napuniše dušu tvoje svete Majke one noći smrtne žalosti. Ja ti prikazujem, kao naknadu mojoj slabosti, pregnuća ove

presvete Majke, bl. Margarete M. i svih duša, koje su te najljepše utješale u ovom otajstvu tuge i ljubavi, pregnuća napokon vjernih tvojih Počasnih Stražara, koji se ovaj isti sat združuju ucviljenosti tvoje Presvete Duše na gori maslinskoj.

O Isuse! preslatki i preucviljeni Učitelju, potrpi me kod sebe . . . usliši me . . . blagoslovi me . . . i utopi me u moru čemera, što će naskoro navaliti i poplaviti preblago Srce tvoje! Amen.

Prvi četvrt sata.

Duša moja žalosna je do smrti.

Promatrajmo velikog Pokornika ljubavi Isusa, neskvrnutog Jaganjca, koji se predstavlja Ocu svome, opterećen zločama svega svieta. On je postao grieh za nas, go-

vori Sv. Pavao. On se je postavio našim porukom, on mora platiti naš dug do zadnje pare . . . Sve grdobe, nečistoće, izdajstva . . . sva nasilja, zločine, svetogrgja, sve opačine, riečju, kojima se je okaljao i okaljat će se cieli ljudski rod, . . . On, svetost neizreciva, uzeo je na se kao gnjusnu gubu!

Pod ovim plaštem zločinca, on pada na koljena, da ispovieda pred prestolom božje pravde griehe svih ljudi. Ne samo da ih ispovieda on potanko, nego još pobugjuje u sebi neiskazanu stidnoću, i neizmjernu bol i vapi, iz dubine poniženja i kajanja u kojem se nalazi, najsmjerniji oprost . . . Grieh, ovaj gnjusan smrad, ovo zazorno zlo, kojim se osjeća kakono natrunutim do dna bića svoga, baca samoga Sina božjega u toliku žalost, te

prostrt licem na zemlji vapije: Žalosna je duša moja do smrti! Deh nasljedujmo koliko možemo božanskog Pokornika . . . Vajme! Koliko opačina u životu našem . . . Promatrajmo ovdje ozbiljno svoj život prošli i sadanji... saberimo se, plačimo i molimo . . .

Ispoviedam se . . . Iz dubina...

Jaganjče preblagi, koji dižeš griehe svieta, sačuvaj nas do vieka od ovog jedinog i najvećeg zla... Za onu smrtnu tugu, koju ti pribaviše opačine naše na Getsemanu, daj da začmemo živo kajanje od svih grieha života našeg, i tvrdu odluku da te nećemo više uvrieditи. Oprost nama Gospodine, oprost svim griešnicima, braći našoj.

Djelo skrušenja.

*

Drugi četvrt sata.

Oče moj, ako je moguće nek me mimoigje ova čaša!

Isus nije samo uzeo na se opačine naše, te ih pred božanskim Veličanstvom ispoviedio, nego mora jošter za njih kazan podnieti: u srcu svome na Getsemanu, u tielu svome na križu. Na Srce presveto miljenca sina počima otac izlievati sržbu svoju, pokazivati oštrinu pravde svoje.

Promatrajmo Isusa, krotkog Jaganjca, neiskazanu blagost, spopadnuta od straha pred sržbom očevom. Strah, dosada, tuga navaljuju na njegovu presvetu dušu! On se počima strašiti, ... coepit pavere, gledeć muke što ga čekaju; do smrti se dosagjivati ... taedere radi ljudske neharnosti, i radi bes-

korisne muke svoje za bezbroj duša ... i gorko se žalostiti, moestus esse, motreći na nebrojene griehe, što je na se navukao.

Sad presveta duša Spasiteljeva drhćući prosi za milost: Oče ako je moguće nek me mimoigje ova čaša! ... Njegov se duh smućuje, njegovo tielo trepeće, i tjera znoj kako kaplje krvi, koja toči na zemlju.

Čujmo ono što sam Gospodin Isus objavi bl. Margareti o strašnoj borbi u vrtu maslinskom: Predstavih se, reče on, Božjoj Svetosti, koja bez obzira na nevinost moju pogazi me u sržbi svojoj, čineći da ispijem čašu punu žuči i gorčine gnjeva njezina, te kako da je Bog zaboravio da mi je otac, htio je da budem žrtvom pravedne srditosti njegove. Nijedan stvor nije

kadar pojmiti silu muke što sam onda podnio; to je ona ista muka, koju trpi duša griešna na božjem sudu; sržba božja ju tišti, gnječi, upropašćuje.

Vajme! promislimo da se je i nam jednom predstaviti pred svetost božju, pripravimo se okusiti strogost njezinu; jer ako se tako postupa sa zelenim, što će pak biti sa suhim drvom?

A nada sve budimo milosrdni napram braće svoje . . . nemojmo nikoga osugjivati, pa nećemo biti osugjeni, jer će nam se istom mjerom odmjeriti, kojom mjerili budemo. Pomiluj mene, Bože . . . U te, Gospodine, ufah . . .

Treći četvrt sata.

Kako to! niste mogli bdjeti jedan sat sa mnom?

Zrtva ona sveta, sva oblivena svojom krvlju, diže se da potraži utješitelja . . . Vajme veliki Zapuštenik maslinovog vrta, bijaše sam da gazi u tiesak . . . Ona trojica njegovih najmilijih, njegovi najtjesniji prijatelji Petar, Jakov i Ivan spavahu mirno, malo koračaja odatle. Tko bi iskazao žalost Isusovu za takovo obnemarenje . . . onaj čas na onom mjestu! . . . No njegovo preljubezno Srce htjelo je iskusiti sve boli, opkružiti nas svakim pomilovanjem. Kako to, niste li mogli jedan sat probdjeti sa mnom? Blaga li ukora . . . popraćena toli ljubaznom opomenom: bdite i molite da ne upadete u napast.

O umirući Učitelju i vazda preustrpljivi i preblagi, deh ne dopusti da izabranici tvoji, revnici časti tvoje ikada podlo zaspavaju na

ročištu ljubavi, kamo si ih toli milosrdno pozvao! U svojem svetohraništu, kao i u vrtu maslinovu ti sveudilj podnašaš sve užase duge smrtne teškobe. Ovdje te izdajstva proganjaju: ljudska nezahvalnost ucviljuje, naše opačine rastužuju; danju i noću Ocu ih nebeskome ispoviedaš . . . O Isuse, Isuse preslatki, koji si nas pozvao da ublažimo tvoje božansko osamljenje, učini nas budne i srčane, veledušne i sasma odane presvetom Srcu tvome! Nauči nas bdjeti i moliti da ne upademo u napast, te da izbjegnemo sve pogibelji ovoga vremena.

Za pregorko osamljenje tvojeg Srca u vrtu maslinskom, smiluj se Isuse svim tugujućim srcima! utješi ih, uzdrži ih, posveti ih u toj kušnji.

Smiluj se jošter, Gospodine, umirućima, pa i nam kad nadogje

odlučni čas kad ćemo se morati tebi predstaviti i primiti osudu, kojom ćemo biti čestiti ili biedni za sve vjekove. Amen.

Zadnji četvrt sata.

Gle! sin će čovječji biti predan u ruke griešnika. Ustanite, idimo.

Isus bijaše trikrat zamolio: Oče, ako je moguće, nek mimoide ova čaša, dodajući namah: Ne moja, nego tvoja, Oče, volja neka bude! No sveta volja očeva bijaše da božanski molitelj pogje na smrt, jer je smrt ciena grieha. — Ustanimo, reče apostolom, idimo. Kamo to slatki moj Učitelju i Gospodine? Judi na poljubac, k sudnici, ka stupu, na Kalvarije, na sramotno stratište . . . I hodeći u susret mnoštvu dušmana, koji dolažahu da

ga uhvate, — Koga ištete? reče njima. Isusa Nazaranina . . . Ja sam.

O veliki borioče od ljubavi, o velikodušni vogjo, koji nas pozivaš u svoju pratnju. Evo nas! Tvoji počasni Stražari bit će ti dobri pratioci; uspeti će se s tobom do glavice boli, što no je glavica ljubovnika. Pod tvojim će zapovjedništvom, o kralju neumrli svih viekova, dobri bojak biti, kneza će tmina predobiti, sviet nadvladati, sebi odlučno umrjeti, da uzmognu tebi samomu na vieke živjeti.

Idimo i umrimo š njime!

Prenesimo se duhom na Kalvarije, — klanjajmo se božanskomu osugjeniku umirućemu na drvu križa. Ljubav umire od ljubavi! Ah nećemo li i mi odsele živjeti samo da ga ljubimo? Da! na uzdarje predajmo se posve Isusu; i po

Njemu, š Njime i u Njemu volji božjoj.

Pridružimo naše slabašno prikazanje njegovu neprestanu prikazanju na oltarima. Uzvratimo napokon žrtvu za žrtvu, ljubav za ljubav probodenomu Srcu Isusovu, i pribjegnimo u družtvu Djevice Presvete, sv. Ivana i svete Mandaljene u tu božansku i preslatku ranu, te nikada više ne izlazimo.

Zaključak.

Oče sveti, koji si toliko ljubio sviet, te si dao i žrtvovao za nj Jedinca svoga, mi ti zahvaljujemo za to neiskazano milosrgje. Pošto mi to dostojno nemožemo, zahvaljujemo ti Srcem slatke i svete naše Žrtve! Učiniv se naše otkupljenje, budi jošter na tom naša zahvala!

A ti, Spasitelju, Jaganjče i žrtvovana Ljubavi, budi hvaljen, proslavljen, uzveličan po sve vieke, jer si se prikazao za spas biednih stvorova tvojih! Srcem Marijinim po dno križa žrtvovanim, rječitim glasom suza ove Majke i Žrtve, hvale ti uzdajemo i svečano obećavamo, o Isuse, bježati od grieha, pobijati naša zla nagnuća i nadvladati našu lienost za dobro, naše težnje za sviet i naslade njegove, govoreći sa tvojom vjernom zaručnicom, bl. Margaretom Marijom: Ljubav me je predobila, njezino će biti viekom Srce moje. Amen.

Ovo je pokoj moj!

Potpuni oprost za svaki put, pričestiš li se u četvrtak ili u petak.

Misa Presv. Srca Isusova.

Staroslavenskim jezikom

(vjerno prepisana iz Misala tiskana u Rimu godine 1893.)

Čin Misi.

Jerej: V' ime Otca, i Sina, i Duha svetago. Amen.

V'nidu k' oltarju božiju.

Sluga: K' Bogu veseleštumu junost moju.

Jer: Sudi mi, Bože, i rasudi prju moju ot jezika ne prjepodobna: ot človjeka nepravedna, i l'stiva izbavi me.

Sl: Jako ti esi, Bože krjepost' moja: v'skuju otrinu me, i v'skuju

sjetuje hoždu, egda s'tužaet me vrag?

Jer: Pošli svjet tvoj, i istinu tvoju, ta me nastavista, i v'vedosta v'goru svetuju tvoju, i v' selenija tvoja.

Sl: I v'nidu k' oltarju božiju: k' Bogu veseleštumu junost moju.

Jer: Ispovjem se tebê v'gusleh Bože, Bože moj: v'skuju priskrbna esi, duše moja, i v'skuju s' muštaeši me?

Sl: Up'vaj na Boga, jako ošte ispovjem se emu: spasenie licu moemu, i Bog moj.

Jer: Slava Otcu, i Sinu, i Duhu svetomu.

Sl: Jakože bje iskoni, i ninje i v'segda, i v'vieki viekov: Amen.

Jer: V'nidu k'oltarju božiju.

Sl. K' Bogu veseleštumu junost moju.

Jer: Pomošt' naša v'ime Gospoda.

Sl: S'tvoršago nebo, i zemlju.

Jer: Ispovjedaju se Bogu v'semoguštumu, blaženej Marii v'segda Djevi blaženomu Mihovilu Arhan'gjelu, blaženomu Ivanu Kr'stitelju, svetima Apostoloma Petru i Pavlu, vsîm svetim, i vam bratie, jako s'grješih zjelo pomišleniem, slovom, i djelom: moj grjeh', moj grjeh', moj prêveliki grjeh'. Têmžde molju: blaženuju Mariju v'segda Djevu, blaženoga Mihovila Arhan'gjela, blaženago Ivana Kr'stitelja, svetaja apostola Petra i Pavla, v'se svetie, i vas, bratie, moliti se za me k' Gospodevi Bogu našemu.

Sl: Pomiluj te v'semogi Bog', i otpustiv grjehi tvoje, privedi te v'život vječni.

Jer: Amen.

Sl: Ispovjedaju itd. govoreći mjesto: Vam bratie i Vas bratie, tebî otče i tebe otče.

Jer: Pomiluj vas v'semogi Bog', i ot'pustiv' grjehi vaše privedi vas' v'život vječni.

Sl: Amen.

Jer: Proštenie, otrješenie i ot'puštenie grieh' naših, da podast' nam' vsemogi, i milosr'di Gospod.

Sl: Amen.

Jer: Bože, ti obrašt' se oživiši ni.

Sl: I ljudie tvoi v'zveselet' se o tebî.

Jer: Javi nam, Gospodi, milost' tvoju.

Sl: I s'pasenie tvoe dažd' nam'.

Jer: Gospodi, usliši molitav' moju.

Sl: I v'pl moi k' tebî da pridet'.

Jer: Gospod s' vami.

Sl: I s' duhom Tvoim.

Jer: (Stupajuć na oltar). Pomolim' se: otimi ot' nas' molim' te Gospodi, bezakonija naša: da k' svetim' svetih' čistimi misl'mi s'podobim' se v'niti. Hr'stom' Gospodem' našim'. Amen'.

Molim' te, Gospodi, utežaniji svetih' tvojih, ih'že mošti s'de sut' i v'seh svetih': da ot'pustiti izvoliši v'se grjehi moje. Amen.

(*Na svečaroj misi svečenik blagosiva tamjan govoreći*:) Têm' da blago † sloviši se, v' negože č'st' s'žežeši se. Amen.

(I kadi oltar).

Pristup.

Izidjete, i vidite, d'šteri sione, cesara Salomuna s vjencem, im'že vjenča i mati ego v'd'n ženitvi ego, i v'dn veselija sr'd'ca ego. Ps. 44.

Otrignu sr'd'ce moe slovo blago: glagolju az' djela moja cesarju — Slava Otcu. — Izidjete.

Gospodi.

Jer: Gospodi, pomiluj. — Sl: Gospodi, pomiluj.

Jer: Gospodi, pomiluj. — Sl: Hr'ste, pomiluj.

Jer: Hr'ste, pomiluj. — Sl: Hr'ste, pomiluj.

Jer: Gospod, pomiluj. — Sl: Gospodi, pomiluj.

Jer: Gospodi, pomiluj.

Slava.

Slava v' višnjih Bogu. I na zemli mir' človjekom blagovolenija. Hvalim' te. Blagoslovlaem' te. Klanaem' ti se. Slavoslovim' te. Hvali v'zdaem' tebî velikie radi slavi tvoee. Gospodi Bože, cesarju nebeski, Bože Otče v' semogi. Gospodi sine edinorodni Isuse Hr'ste. Gospodi Bože, agn'če boži sine ot'č. V'zemlei grjehi mira, pomiluj nas. V'zemlei grjehi mira, primi molenija naša. Sjedei o desnuju ot'ca, pomiluj nas. Jako ti edin' svet'. Ti edin' Gospod'. Ti edin viš'ni, Isuse Hr'ste. S' svetim Duhom, v' slavê Boga Otca. Amen. — Gospod' s' vami — I s' duhom' tvoim'.

Pomolim' se.

Daždʼ namʼ, Gospodi Isuse, prêsvetago Srʼdʼca svoego krjepostʼmi oblešti se, i stradanii raspaliti se: da i obrazu blagosti tvoee podobʼni i tvoego iskupljenija utegnemʼ biti pričestʼnici. Iže živeši i cesarstvueši vʼ jedinstvê Duha Svetago Bog, vʼ vʼse vieki viekʼov — Amenʼ.

*

Č'tenie Epistolie Bl. Pavla Apostola k' Efesiem.

Bratie: M'nî m'nšemu v'seh svetih dana bist' si blagodjet' v' eziceh blagovjestiti neisljedovatelnoe bogat'stvo hr'stovo, i prosvjetiti v'se, č'to est' stroenie tajni s' krvenie ot viek' v' Bozî s' zdav'šem v'sa. Šego radi pre'klanaju koljenie moe k'otcu Gospoda našego Isu-hr'sta, iz negože v'sako ot'č'stvo na nebeseh, i na zemlji imenuet se, da dast' vam' po bogatstvu slavi svoee, siloju utv'rditi se Duhom ego v' nutr'nago človjeka : prêbivati Hr'stu vjeroju v' sr'd'cih vaših': v ljub'vi korenovani, i osnovani, da v'zmožete razumjeti s' v'simi svetimi, č'to est' širota, i dl'gota, i visota i glubina: razumjeti ošte, prêspêjuštuju razum' ljub'v' hrs'tovu, da se napul'nite v' sacêm napl'neniem' božim'. — Bogu hvali.

Stepen. Mat 21. R'cite d'šteri sionovî se cesar tvoj gredet' tebî krot'k'. Vr. Is. Ne budet' skr'b'n, ni s'mut'liv : ne v'zovet', niže uslišit' se v'nje glas' ego. Allel. Allel. Vr. Mat. Naučite se ot' mene, jako krot'k, esam', i s'mjer'n' sr'd'cem : i obrešete pokoj dušam' vašim. Allel.

Svećenik na sred oltara: Očisti sr'd'ce moe, i ust'nê moe, v'semogi Bože, iže ust'nê Isaie proroka kamikom' ogn'nim' očistil' esi: tako me tvoim blagim pomilovaniem' očistiti izvoli, da svetoe Evangjelie tvoe dostojno v'zmogu v'zvjestiti. Hr'stom Gdem' našim'. Amen.

Poveli Gospodi blagosloviti. — Budi Gospod' v'sr'd'ci moem', i v' ustnu moeju: da dostojno i podob'no v'zvještu Evangjelie ego. Amen.

Evangjelie.

Jer: Gospod' s' vami. — Sl: I s' duhom' tvoim.

Jer: † Posljedovanie sv. Evangjelija ot' Ivana. — Sl: Slava tebî, Gospodi.

V' ono vrieme: reče Isus učenikom' svoim: jakože v' zljubi me ot'c, i az' v'zljubih' vi. Budête v' ljub'vê moei. Ašte zapovjedi moe s'bljudete, prêbudete v'ljub'vi moei jakože i az zapovjedi Ot'ca moego s'bljus' i prebivaju v' ljub'vi ego. Se glagolah' vam: da radost' moja v' vas budet', i radost' vaša napl'nit' se. Se est' zapovjed' moja, da se ljubite meždu soboju, jakože v'zljubih' vi. Bol'še see ljub've ni k'tože ne imat, da k'to dušu svoju položit' za drugi svoje. Vi druzi moi este, ašte s'tvorite eliko az zapovjedaju vam! Juže ne reku

vas rab': rab' bo ne vjest', č'to tvorit' Gospodin ego. Vi že rjeh drugi: jako v' sa jaže slišah' ot' ot'ca moego skazah' vam'. Ne vi mene izbraste, n' az' izbrah vi, i položih' vi, da idete, i plod' prinesete: i plod' vaš prêbudet', da egože koliždo prosite u ot'ca v'ime moe, dast' vam'.

Sl: Hvala tebî, Hr'ste.

Svećenik ljubeć knjigu: Črez' evan'gjelska rečenija, da očistet se naša s'grješenija.

Vjeruju.

Vjeruju v' edinago Boga: Otca v'semoguštago, tvor'ca nebu i zemlji, vidimim' v' sîm i nevidimim'. I v' edinago Gospoda Isusa Hr'sta, sina božija edinorod'nago. I ot' ot'ca roždenago prêžde v'sêh' viek'. Boga ot' Boga, svjet' ot' svjeta,

Boga istin'na ot' Boga istin'nago. Roždena ne s'tvorena edinosušt'na Ot'cu: im'že v'sa biše. Iže nas radi človjek', i našego radi s'pasenija s'nide s'nebes. (Ovdje se poklekne). I v'pulti se ot' Duha sveta iz' Marie Djevi: i v'človječi se. Raspet' že za ni pri pontiscem Pilatê mučen', i pogreben' bist'. I v'skr'se v'treti d'n, po pisaniju. I v'zide na nebo; sjedit' o des'nuju ot'ca. I paki imat' priti s' slavoju sudit' živim' i mr'tvim': egože cesar'stviju ne budet' konca. I v'Duha svetago, Gospoda i životvoreštago: ot' ot'ca i sina ishodeštago. S' ot'cem že i sinom' kup'no poklanaema, i s'slavema: iže glagolal' est' proroki. I edinu svetuju katolič'sku i apostol'sku cr'k'v'. Ispovjedaju edino krštenie v'ot'puštenie griehov'. I čaju v'skresenija mrtvih. I života buduštago vieka. Amen.

Prinos.

— Gospod' s'vami. — I s'Duhom tvoim'.

Pomolim' se: Paralip 1. Gospodi Bože, v'nezlobê srd'ca moego vesel' prines v'sa: i ljudi tvoe vidjeh' velikoju radostiju, tebî prinosešte dari: Bože izraelev', s'hrani siju volju sr'd'ca ih. Allel.

Prikazujuć hostiju: Primi, sveti Ot'če, v'semogi vječni Bože, siju neporoč'nuju žrtvu, juže az' nedostojan' rab' tvoj prinošu tebi Bogu moemu živomu i istin'nomu, za bezčisl'nie grjehi, i pregrešenija i neradênija moja, i za v'se okr'st' stoeštee, n' i za v'se vjernie hr'stijane živie i mr'tvie: da m'nê, i im uspjeet na spasenie v'život' vječni. Amen.

Ulivajuć vodu u kalež: Bože, iže človječ'skago sušt'stva dostojanstvo div'no s'zdal' esi i div'nie ob'novil esi: daždʼ nam' see vodi i vina tajnoju, togo bož'stva biti ob'šť nikom, iže človječ'stva našego izvoli biti pričest'nik', Isuhr'st Sin' tvoj Gospod' naš, iže s' toboju živeť i cesar'stvuet v'edinstvê Duha svetago Bog': v' v'se vieki viekov'. Amen.

Prikazujuć kalež: Prinosim tebi, Gospodi, čašu spasenija, tvoju milost molešte: da pred' licem' bož'stvenago velič'stvija tvoego, za naše i v'sego mira s'pasenije s'voneju blagouhanija v'zideť. Amen.

V' dušê s'mjerenija i v'sr'dcî s'krušenija v'sprimim' se toboju Gospodi: i tako budi žrtva naša prêd toboju d'n's daugod'na budeť tebî, Gospodi Bože.

Pridì svetotvor'če, v'semogi viečni Bože i blagoslovi siju žr'tvu tvoemu svetomu imeni ugotovanu.

Kad se ima okaditi oltar: Hodatajstvom blaženago Mihovila Arhan'gjela, stoeštago o des'nuju ol'tara kadil'nago, i v'seh izbranih' svoih' kadilo se izvoli Gospod blagosloviti, i v' vonju blagouhanija prieti. Hr'stom' Gdem' našim. Amen.

Kadeći oltar: Kadilo se toboju blagoslovljeno, v'zidi k'tebi, Gospodi, i s'nidi na nas' milost' tvoja. — Da se ispraviť Gospodi, molit'v moja jako kadilo pred toboju, v'zdejanie ruku moeju žr'tva večernaja. Položi, Gospodi, hranenie ustom' moim', i dv'ri ograždenija o ust'nah mojih'; da ne uklonih' se sr'd'ce moe v' slovesa lukav'na, nep'števati vini o grjesêh. V'žeži v' nas' Gospodi ogn' svoee

prijazni, i plamen vječn'ie ljub've. Amen.

Kada umiva ruke: Umiju v' nepovin'nih rucê moi; i obidu ol'tar' tvoj, Gospodi — Da uslišu glas hvali: i povjem v'sa čudesa tvoja. — Gospodi v'zljubih krasotu domu tvoego: i mjesto selenija slavi tvoee. — Ne pogubi s' nečistivimi, Bože duše moee; i s'muži kr'vi, života moego. — V' ihže ruku bezakonija sut' desnica ih' ispl'ni se mit'. — Az'že nezloboju moeju hodêh — izbavi me, i pomiluj me. — Noga moja sta na pravote': v' cr'k'vah blagoslovlju te, Gospodi. — Slava ot'cu, i sinu i Duhu svetomu. Jakože bje iskoni, i ninê i v'segda, i v' vieki viekov. Amen.

Posredi oltara: Primi, svetaja Troice, se prinošenie, eže tebi

prìnosim' v' pamet' muki, v's'kr'senija, i v'znesenija Isu'hr'sta Gospoda našego: i v' č'st, blaženie Marije v'segda Djevi, i blaženago Ivana Kr'stitelja, i svetuju Apostolu Petra i Pavla, i sih' i v'seh' svetih', da im prospijet' v' č'st, a nam' v' s'pasenie: i ti za ni hodatajstvovati da izvolet' na nebeseh', ih'že pamet' tvorim' na zemlji. Têm'žde Hr'stom' Gospodem' našim'. Amen.

Okrenuv se puku: Molite, bratie: da moja i vaša žr'tva priet'na budet' u Boga ot'ca v'semoguštago.

Sluga: Primi Gospod' žr'tvu ot' ruku tvoeju v' hvalu i slavu imene svoego, v' pol'zu takožde našu, i v'see cr'kve svetie svoee. — Amen'.

Tajna.

Onêm' ni ognem' molim' te Gospodi, Duh' svetì da raspalit', iže Gospod' naš' Isu-hr'st, ot' v'nutr'nih' sr'd'ca svoego pos'la na zemlju, i v'shotê zêlo v'zgorjeti se emu. Iže s' toboju . . . v' edin'stve togožde Duha . . .

Predglasje.

Jer: V' v'se vieki viekov' — Sl: Amen.

Jer: Gospod' s vami. — Sl: I s' duhom' tvoim'.

Jer: Gore sr'd'ca. — Sl: Imam' k' Gospodevi.

Jer: Hvali v'zdadim' Gospodevi Bogu našemu. — Sl: Dostojno i praved'no est'.

V' istinu dostojno i praved'no est', pravo i spasitel'no, nam tebî svegda i v' zdê hvali v' zdavati:

Gospodi Sveti, Ot'če v'semogi, vječ'ni Bože. Jako v'pl'štenoga Slovese tajn'stvom' novi v' očiju uma našego svjet' tvoego sijanija prosvjeti se: da egda vidimo Boga poznavaem' têm v'ljub'v' nevidimih' v'zdvignem se. I togo radi s'angjeli i s'arhan'gjeli, s'prêstoli i gospod'stvii, s'vs'eju že siloju nebeskago vojn'stvija pjesn' slavi tvoee v'spjevaem' bez' konca glagoljušte.

Svet', Svet', Svet', Gospod' Bog' Sabaot'. — Pl'na sut' nebesa i zemlja slavi tovee. — Osanna v' viš'njih' — Blagoslovlen' gredi v'ime Gospod'ne — Osanna v' višnjih'.

✝

Pravilo misi.

Tebe ubo, v'semilostivi Ot'če, Isuhr'stom Sinom' tvoim' Gospo-

dem' našim', priležno molim' i prosim' da priet'na imêeši i blagoslovìši si da † nija, sie † dari, sie † svetie žr'tvi neskvr'n'nie, pr'veje, eže tebi prinosim' za cr'k'v' tvoju svetuju katolič'sku: juže umiriti, hraniti, s'ediniti i stroiti izvoli v' v'sei v'senelei: kup'no s' rabom' svoim Papoju našim' I. i Episkopom' našim' I. i (Kraljem' našim' I.) i s' v'sjemi pravovjer'niki, katolič'skie že i Apostol'skie vjeri djelateli.

Pomeni, Gospodi, rabi i rabine svoe I. i I. . . . . I v'se ok'rst stoeštee, ih'že tebê vjera znaema est' i vjedomo blagoč'st[illegible]e, za neže tebê prinosim' ili iže t[illegible] prinoset' siju žr'tvu hvalenija, za sebe i za v'se svoe: za izbavlenie duš' svoih', za up'vanie s'pasenija i zdravija svoego; tebê že v'zdajut objeti svoe vječnomu Bogu, živomu i istin'nomu.

Pričeštajušte se i pamet' čtušte, pr'vêe slav'nie v'segda Djevi Marie, roditel'nice Boga i Gospoda našego Isuhr'sta; n' i blaženih' Apostol' i mučenik' tvoih, Petra i Pavla, Andreje, Jakova, Ivana, Tomi, Jakova Pilipa, Bartolomeja, Mateja Simuna i Tadeja: Lina, Klita, Klimenta, Siksta, Kornjela, Čubrijana, Lovrenca, Hr'sogona, Ivana i Pavla, Kuzmi i Damijana: i v'sêh svetih' tvoih', ih'že utežaniji i molitvami podažd', da v' v'seh' zastupljenija tvoego ogradim' se pomoštiju. Têmžde Hr'stom Gospodem' našim'. Amen.

Se ubo prinošenie službi našee, n' i v'see čeljadi tvoee, molim' te Gospodi', da ugodno primeše: d'ni že naše v'svoem' mirê ustroiši, i ot' vječ'nago osuždenija nas' izbaviti, i k' izabranih' svoih' poveliši

stadu pričisliti. Hr'stom Gospodem našim'. Amen.

Ježe prinošenie ti, Bože v' v'seh' molim te blagoslov † ljeno, pripi- † sano. utvrž † deno, sloves'no i blagopriet'no s'tvoriti izvoliši, da nam tjelo † i Kr'v † budet' v'zljubljenago Sina tvoego Gospoda našego Isu-hr'sta.

Iže d'n' prêžde neže postrada priet' hljeb' v' svetej i č'stnei rucê svoi, i v'zved' oči na nebo, k' tebê Bogu Ot'cu svoemu v'semoguštumu, tebê hvali v'zdav' blago † slovi, prêlomi, i dast' učenikom' svoim' glagole: Primête i jedite ot' sego v'si:

[Se bo est' tielo moe.]

Podob'nim' obrazom' po večeri, priem' i siju dr'žav'nu čašu v' sv:tei i č'stnei rucê svoi: takožde tebê hvali v'zdav' blago † slovi i dast'

učenikom' svoim, glagole: primête i pite iz' nee v'si.

[Se bo est' čaša kr've moee, novago i vječ'nago zavjeta: tajna vjeri: jaže za vi i za mnogie i zliet' se v' ot'puštenie griehov.]

Si jeliko krat tvoriti budete, v' moju pamet' s'tvorite.

Ot' nudježe i pametujušte, Gospodi, mi rabi tvoi, n' i ljudie tvoi svetii, togožde Hr'sta sina tvoego Gospoda našego toli blaženuju muku, takoždeže i ot' preispod'nih' v'skr'senie, n' i na nebesa slav'noe v'znesenie: prinosim' držav'nomu velič'stviju tvoemu ot' tvoih' darov' i dajani, žr'tvu † čistu, žrtvu † svetu, žr'tvu neporoč'nu: hljeb † sveti žizni vječnie, i čašu † vječnago s'pasenija.

Na njaže milostivim' i vedrenim'

licem' v'zrêti izvoli i prijetna imjeti, jakože prijetni imjeti izvolil' esi dari otroka svoego praved'nago Avela, i žr'tvu patrijarha našego Avraama, i juže tebê prinese veliki jerej tvoi Melkìsedek' svetuju žr'tvu, neporočnuju trêbu.

Prileţno te molim, v'semogi Bože: poveli si prinesti rukama svetago angjela tvoego na visoki oltar' tvoj, prêd lice bož'stvenago velič'stvija tvoego: da eliko ašte ot' sego ol'tar'nago pričešteníja, sveto svetoe sina tvoego Tie † lo i Kr † v' v'sprimem', v'sakim' blagosloveniem nebeskim' i blagodatiju napl'nim' se, têmžde Hr'stom' Gospodem našim'. Amen.

Pomeni ošte, Gospodi, rabi ì rabine svoe I. i I. iže prêd'variše ni s'znameniem vjeri, i s'pet' v' s'nê mira .... Têm, Gospodi, i v'sêm

v'Hr'stê počivajuštem, mjesto prohlaždenija, svjeta i mira, da dasi, molim' : têmžde Hr'stom' Gospodem' našim'. Amen.

Nam' že ubo grješnikom' rabom' tvoim', na množ'stvo štedrot' tvoih' up'vajuštem', č'st' eteru, i s' druženie dati izvoli, s' tvoimi svetimi Apostoli i mučeniki: s'Ivanom', Stjepanom' Matijem', Varnavoju, Ignacijem', Aleksandrom', Marcelinom', Petrom, Pelicitoju, Agatoju, Lucieju Agneju, Cecilieju, Anastazieju i s' v'sêmi svetimi tvoimi: v' kih' s'druženie nas' ne cjenitelj' utežanija, n' prošteníja, molim te štedritel' primi.

Hr'stom' Gospodem' našim. — Im'že v'sa si, Gospodì, v'segda blaga tvoriši, sve † tiši. ži † viši, blago † slovlaeši i podaeši nam'. — Têm, i s' † têm', i v' † tom', est'

tebî Bogu Ot'cu † v'semoguštumu, v' edinstvê Duha † Svetago, v'saka č'st i slava.

V' v'se vieki viekov'. — Odg: Amen'.

Pomolim se: zapovjed'mi s'pasitel'nimi naučeni, i bož'stvenim' nastavleniem' v' obraženi smêem glagolati:

Ot'če naš, iže esi na nebeseh' sveti se ime tvoe: pridi cesar'stvo tvoe budi volja tvoja; jako na nebesi i na zemlji. Hljeb naš v'seden'ni daždʼ nam d'nes' i ot'pusti nam' dl'gi naše, jakože i mi ot'puštaem' dl'žnikom našim. I ne v' vedi nas' v' napast. — Odg: N' izbavi nas ot' neprijazni. Amen.

Izbavi ni molim'te Gospodi, ot'v'sêh z'l' minuv'ših', nastoješ'tih' i buduštih': i hodatajstvujušti blaženei i slavnei v'segda Djevi Bogorodici Marii, s' blaženimi Apostoli tvoimi

Petrom' i Pavlom' i Andrêem, i v'simi svetimi; daždʼ milostivo † mir v' d'ni naše, da milostiju tvoeju pomoženi, i ot' grieha v'segda svobod'ni budem', i ot' v'sakogo s'mušťenija bezpečalni. Têmžde Gospodem našim' Isu-hr'stom' Sinom, tvoim', iže s'toboju živet' i cesar'stvuet' v' edinstve' Duha svetago Bog, v' v'se vieki viekov'. Odg: Amen.

Mir' † Gospoden' budi † v'segda s'va † mi. — Odg: I s' duhom' tvoim'.

Se s'mješenie i posveštenie Tjela i Kr've Gospoda našego Isuhr'sta, budi priemljuštim' nam' v' život' vječni. Amen.

Agn'če boži, v'zemlei griehi mira, pomiluj nas'. Agn'če boži v'zemlei griehi mira pomiluj nas'. — Agnče boži, v'zemlei griehi mira, daruj nam' mir'.

Gospodi Isu-hr'ste, iže reče Apostolom svoim' mir' ostavlaju vam', mir moj daju vam': ne zri grieh moih', n' vjeru cr'kve svoee: juže po volji svoei umiriti i s'editi izvoli. Iže živeši i cesar'stvueši Bog' v' vse vieki viekov'. Amen.

Na svečanim misama: Mir' s'toboju: Odg: I s'duhom' tvoim'.

Gospodi Isu-hr'ste, sinu Boga živago, iže voleju ot'čeju, kupno djelajuštu Duhu svetomu, s'm'rtiju svoeju, mir' oživotvoril' esi, izbavi me sim' svetosvetim' Tielom' i Krviju svoeju, ot' v'sêh bezakonii moih' i ot' v'sih' z'l, i s'tvori me tvoim v'segda priljepljati se zapovjedem, i ot' tebe nikoliže ot'lučiti se ne dopusti. Iže s'têmžde Bogom Ot'cem i Duhom svetim' živeši, i cesar'stvueši Bog' v' vieki viekov'. Amen.

Prietie Tiela tvoego, Gospodi Isu-hr'ste, eže az' nedostojan' prieti dr'zaju, ne budi m'nê v' sud' i osuždenie: n' tvoeju milostiju da prospiet m'nê v' zastupljenie duše i tiela i v'prietie cjelbi. Iže živeši i cesar'stvueši s' Bogom' Ot'cem v'edinstvê Duha svetago Bog', v' vse vieki viekov. Amen.

Hljeb nebeski primu i ime Gospodne prizovu.

Gospodi nêsam' dostojan da v'nideši pod' krov' moj: n' t'kmo r'ci slovom' i izcjelet duša moja. (Trikrat).

Tielo Gospoda našego Isu hr'sta s'hrani dušu moju v'život' vječni. Amen.

Ako se ima tko pričestiti sluga moli. Ispovjedaju se Bogu v'semoguč'tumu itd.; svećenik: pomiluj vas, — i Proštenie ot'grješe-

nie itd. se ag'nc boži, se v' zemljei griehi mira, — Gospodi nêsam' dostojan' trikrat; pak svakomu djeleći sv. pričest: Tielo Gospoda našego Isu-hr'sta s'hranit' dušu tvoju v' život' vječni. Amen.

Č'to v'zdam' Gospodevi za v'sa jaže v'zdast' m'ne? Čašu spasenija primu i ime Gospod'ne prizovu. Hvale prizovu Gospoda, i ot' vrag' moih' s'pasen' budu.

Krv' Gospoda našego Isu-hr'sta s'hrani dušu moju v' život' vječ'ni. Amen.

Po Pričešteniju.

Ježe usti priehom', Gospodi čistoju misliju da v'mjestim' i ot' dara vremen'nago budi nam' cjelba vječ'naja.

Tielo tvoe, Gospodi, eže prieh' i krv', juže pih' da priljepih se

utrobê moei: i podaždʼ; da v' m'ne ne ostanet' grjehov'na s'kvr'na, egože čistie i svetie nasitiše tajni Iže živeši i cesar'stvueši v' vieki viekov'. Amen.

Psalm' 33.

V' kusite, i vidite, jako blag' est' Gospod' v' viek' milost ego. Alel.

Jer: Gospod' s' vami. — Sl: I s' duhom' tvoim'.

Pomolimo se.

Da podadet nam', Gospodi Isuse, tvoe svet'bi bož'stvenoe gorjenie: imže, priem'še blagost' slad'čaišago Sr'd'ca tvoego, naučim' se zemnaja prêzrjeti, i ljubiti nebes'naja. Iže živeši.

Jer: Gospod' s'vami. — Sl.: I s'duhom' tvoim'.

Jer: Idjete misa est'; — Sl: Bogu hvali.

Ugod'na budi tebê, svetaja Troice, služ'ba rabotanija moego: i podažd'; da žrtva, juže očima velič'stvija tvoego nedostojan, prinesoh', budet' tebê priet'na, m'nê že i v'sêm za neže prinesoh' ju toboju milujuštem', budet' umilostivitel'na. Hr'stom' Gospodem' našim. Amen.

Blagoslovi vas' v'semogi Bog': Ot'c' i Sin' † i Duh' sveti. — Odg: Amen'.

Jer: Gospod' s' vami; — Sl: I s' duhom' tvoim'.

Jer: † Začelo svetago Evangjelija ot' Ivana.

Sl: Slava tebê, Gospodi.

Iskoni bje slovo, i slovo bje u Boga, i Bog' bje slovo. Se bje iskoni u Boga. V'sa têm' biše: i bez' nego ničesože ne bist', eže bist; v' tom' život' bje, i život' bje

svjet človjekom': i svjet v' tmi' svêtit'se i tma ego ne ob'et'. Bist človjek' pos'lan' ot Boga, emuže bje ime Ivan'. S' pride v'svjedetel'stvo da svjedetel'stvuet' o svjetê, da v'si vjeru imut' im'. No bje t' svjet', n' da svjedetelstvuet' o svjetê. Bje svjet istin'ni, iže prosvješťaet' v'sakogo človjeka greduštago v'mir' se. V' mirê bje, i mir' têm' bist', i mir' ego ne pozna V' svoja pride, i svoi ego ne prieše. Eliko že ih priet' i, dast' im' oblast' čedom' božiem' biti, vjerujuštim v' ime ego iže ne ot' kr've, ni ot' pohoti pl'ski'e, ni ot' pohoti muž'skie, n' ot' Boga rodiše se. (Ovdje se poklekne) I slovo plt bist' i v'seli se v' ni: i vidjehom' slavu ego, slavu jako edinočedago ot' Ot'ca, ispln' blagodjeti i istini.

Bogu hvali.

Živio † Isus!

Dodatak Priručniku

Počasne Straže Srca Isusova.

Trideset i tri Listića

bodreća na ljubav i nasljedovanje

Presv. Srca Isusova.

I. Vrsta namienjena svjetovnim osobam.

Et folia . . . ad sanitatem gentium
(Apoc. XXII, 2).

ŽIVIO I ISUS!

ČAST! LJUBAV! NAKNADA! SRCU ISUSOVU!
SA SVIMA
PRESV. DJEVOM. SV. JOSIPOM SVETIMA SERAFINIMA HERUBINIMA PRESTOLIMA GOSPOSTVIMA KREPOSTIMA VLASTIMA POGLAVARSTVIMA ARHANGJEL ANGJELIMA
POČASNA STRAŽA PRESV. SRCA
SVEČANO UTEMELJENA U CRKVI SV. FRANJE U KRKU

Živio † Isus.

I.

Duša malena pred Presv. Srcem.

Ako ne postanete slični djeci, nećete uljesti u kraljestvo nebesko. — Dijete ne predvigja ništa, ne srdi se na ništa, ne računa ništa; njegova mila majka čini sve to na mjesto njega. Pridaj se i ti naivno skrbi dobroga Isusa. Dosta ti budi silno ga ljubiti, prostodušno ga poslušati, njegove se ruke držati i hodati bez straha: ako je put klizak, ako li posipan trnjem, Isus će te u naručju nositi! . . . No zato treba da se u sebi ne veličaš, niti tražiš da te drugi uzveličuju . . . ostani malena . . . posve malena, prostodušnošću, posluhom i odanošću.

Daj mi se dobri Isuse
U tvojem Srcu skriti
Za tvoju ljubav malenu
I prostodušnu biti.

Živio † Isus.

II.

Duša oživljena od Presv. Srca.

Ja sam život! — Ovaj mjesec postavi dušu svoju pod blagotvorni utjecaj Presv. Srca, kako se izloži biljka sunčanim zrakama da upije toplinu, svjetlost i život. Ako si hladna ovo će te božansko sunce ugrijati; ako li sliepa, prosvjetlit će te; ako li mrtva oživit će te. Ali treba k njemu doći . . . iskazati mu svoje potrebe u molitvi, srce mu pouzdano otvoriti. Sunce ne može uljesti u kuću zatvorenu. Na oltaru u svetoj Misi, u molitvi svjetli se svim svojim sjajem ljubavi ova blistajuća zvijezda. Dogji rado na ova mjesta prositi njegovu blagu pomoć.

Srce božansko, ljubezno,
Sunce ogrijevajuće,
Ti srce moje slabašno
Učini žarko, vruće.

Živio † Isus.

III.

Duša pomilovana od Presv. Srca.

Milo mi je tebe! . . . Ti možda čamiš pod teškim verugama, možda trpiš neizrecive tuge. Nuder utješi se! Srce Isusovo bacilo je oko na tvoju nevolju, i reklo je: Milo mi je ove duše! Pomilovanje Isusovo! kako je uspješno! kako nježno, kako utješljivo . . . Baci se u krilo ovog božanskog prijatelja, kakva ti god nevolja srce cijepala; on će te znat utješiti. Ti ćeš sa svoje strane ovaj mjesec kroz sat naknade s m i l o v a t i s e n j e m u ! . . . Opaki ga toliko rastužuju! Ne zadaj mu svojevoljno niti sjenke žalosti.

Isuse! na me jaduicu
Kako ti paziš milo:
Neću već išta učiniti
Što bi ti na žal bilo!

*

Živio † Isus.

IV.

Duša kuca na vrata Presv. Srca.

Kucajte i otvorit će Vam se! Ti si već kucala na vrata mnogih srdaca, tražeći u jednog pokoj, u drugog zaklon, u svih sreću! Ti si se prevarila . . . Jedno samo srce moglo ti je sve ovo udijeliti; a to je Srce Isusovo Ovaj mjesec kroz sat straže postavi se ponizno kraj vratâ božanskoga Srca . . . kucaj i otvorit će ti. No kako uljezeš u ovaj zatvor ljubavi zamoli Gospodina da bi zatvorio vrata za tobom, i da bi za uvijek pridržao svoju sretnu robinju. Sam grijeh može te otrgnuti od ovog ubavog boravišta. I od sjene grijeha bježi!

Božansko Srce, ubava
Izbrana kućo moja
Otvori mi, u tebi ću
Srcu si nać pokoja.

Živio † Isus.

V.

Duša budna očekuje pohod Presv. Srca.

Pohoditi ću Jerusolim sa svjetiljkom u ruci. — To jest da će se Isus ovaj mjesec često, i kad se ti manje budeš nadala, udostojiti posjetiti tvoju milu dušu. Da budeš uvijek pripravna primiti ovog božanskog prijatelja, budi točna u ispunjivanju svih dužnosti svoga zvanja, budna nad sobom, pomnjiva na najmanja ganuća božje milosti. Ispitaj se višekrat kako se s Bogom nahodiš: Kojom svrhom radiš, govoriš, trpiš; uspregni sve što ti savjest neodobrava, popusti milosti sve što od tebe zahtjeva. Dobar će te učitelj, nahodeći te tako budnu i vjernu, milostivo blagosloviti, i reći će o tebi što se o njem u Evangjelju čita: sve je dobro učinio.

Kada ćeš blagi Isuse
Posjetit srce moje?
Budno te čekam pripravna
Na pohogjenje tvoje.

Živio † Isus.

VI.

Duša poduprta od Presv. Srca

Neće on prelomiti trstiku prebijenu. — Ova je trstika srce tvoje, tako mlohavo i nestalno da ju najmanji vjetrić napasti prigiblje i malda ne slomi. Kroz ovaj mjesec Srce će Isusovo biti osobitim načinom tvoja snaga. U njega se pouzdaj, od sebe se straši, i sve očekuj od njegove božanske pripomoći.

Kada bude tvoja mašta, tvoje srce uzburkano, kada te vrag, svijet, strasti budu htjeli upropastiti, uteci se k Isusu, nasloni se na Srce njegovo . . , i reci mu najvećim pouzdanjem:

Na moju skrajnu mlohavost
Smiluj se dobri Bože! . . .
Uz tvoju krepku pripomoć
Ništa mi vrag ne može.

Živio † Isus.

VII.

Duša koja hodi sa Presv. Srcem.

On se pridruži njima na putu . . . od zemlje na nebo putovanje je strmo, teško, često pogibeljno. Ti ne hodiš sama, kada ti se prijatelj ponudi da s tobom putuje. Ovaj milostivi prijatelj je Isus! On je svemoguć! On je sav dobrota. Može dakle, i udostojat će se u svakoj prilici biti tebi na pomoći. Svako jutro zamoli ga nek izvoli biti tvojim drugom na tom putovanju, te da te ni za čas ne ostavi. Primi ga za ruku i hodaj bezbijedno . . . na pogibeljnim prolazima, u teškim susretajima naći ćeš ga uvijek o svoju desnu; motri ga očima svoje duše, prosi ga za snagu i savjet, on ti se neće nikad iznevjeriti.

Gledaj me blagi Isuse
Na putu k zavičaju;
Pruži mi jaku desnicu
Da dogjem sretno k raju.

Živio † Isus.

VIII.

Duša spašena od Presv. Srca.

Ja sam došao da spasim što bijaše poginulo . . . Pravi put, ozbiljnu volju, blago božje milosti bio si izgubio! . . . Utješi se, evo Isusa . . . On dolazi da upravi stope tvoje, postavi te na putu, utvrdi te u ljubavi svojoj. Spala ti nisko, koliko mu drago, oslabila na smrt, on može i hoće da te spasi . . . Pogledaj ga samo, ponizno i pouzdano govoreći mu iz dna srca: Gospodine smiluj mi se! Nemoj se protiviti; on će te izvaditi iz propasti da te postavi na Srce svoje! — Iza dnevnih pomanjkanja, baci oko na Isusa, zaprosi ga za pomilovanje.

Zgubljenu tvoju ovčicu,
Preslatki moj Pastiru,
Srcu si svom povratio
I tvog oltara piru.

Živio † Isus.

IX.

Duša pouzdanica Srca Isusova.

Komu ćemo poći Gospodine? — Povjeriš li svoje nevolje svijetu, ne sluša te; povjeriš li ih prijatelju, dosadi mu ih slušati; opetovat ih svomu srcu to je pozlediti ranu. Komu ćeš dakle? Isusu! — Dogji; on te čeka. Uši srca njegova vazda su otvorene, vazda blagostivo pripravne da te slušaju. Skaži mu tvoju smetenost, svoje opsjene, svoje patnje; u njega je melem svakoj boli! No da nisi pošo prije stvorovima, nego li k njemu, on bi ti na tom zamjerio. Povjeri se Srcu njegovu, prije nego li se ikamo obratiš. On ima sam tajnu prave utjehe, riječi vječnoga života.

Nebeski pouzdaniče
Vjerno ću Srcu tvome
Povjerit rane srca mog
Ko bratac bracu svome.

Živio † Isus.

X.

Duša sabrana posluša Srce Isusovo.

Slušati ću što reče srcu momu: — Ovaj se mjesec vježbaj u duboku sabranju, jer Isus kani tim putem s tobom se svesrdno sadržavati. Učini si samoću sama u sebi, i nastoj iz nje ne izlaziti.

Isus ljubi tišinu i samoću da dušu poduči rasvjetli i gane, rijetko on zbori usrijed svijetske buke usrijed talasanja rastresena srca. Saberi se dakle, osobito za uru straže, okani se pustih skrbi koje te pojedaju i u pokoju duše poslušaj Isusa. On ima nešto prišapnuti srcu tvojemu.

Da mogu svegjer, Isuse,
Preslatki glas tvoj čuti,
Strogu ću pomnju uložiti
Da strast u meni šuti.

Živio † Isus.

XI.

Duša umirena od Presv. Srca.

Mir s vami! — Neprijatelj je što uznemiruje, njemu neima mira, pa htio bi da ga ne bude ni dušama. Sve što te uznemiruje, peče i rastužuje od njega dolazi. Isus je ljubitelj mira: njegove riječi pa i njegovi ukori ostavljaju mir u srcu. Djelovanje božanskog Srca, u srcu tvome, bit će dakle djelovanje pomirljivo. Nevjeruj onom što neima na sebi onog biljega. Boravi na miru u Gospodina Isusa; odbaci sumnje, bojazljivost i suvišne brige. Njegovo je Srce dosta možno, te će na svaku paziti, i sve što mu povjeriš dobromu će cilju dovesti.

Tebi se posve predajem
Isuse slatki raju
Samo da nagjem pokoja
U tvome zagrljaju.

Živio † Isus.

XII.

Duša obogaćena od Presv. Srca.

Ja sam ubog i u nuždi od mladosti moje. — Isus nije samo za života svoga bio ubog zemaljskim dobrima, nego ponajviše ubog Srcem! ubog prijateljima, ubog radostima, potporama, utjehama. Oh kako će on znati sažaljivati ovakovo uboštvo, ako ga u tebe ima. Znade on što je srce gladno i žedno mrvice ljubavi! . . . Dogji dakle u Isusa pitati da te on potpuno nasiti onom preugodnom hranom, koju on sam dati može. Sviet, stvorovi dobacili bi ti najviše malo mrvica i tih često otrovnih . . . Dali Isus, ljubav njegova, Srce njegovo to je pravi kruh, koji je s neba sašao, hrana potrebita dušama našim, jelo koje jedino može potpuno nasititi srca naša.

Hrani me tvojom ljubavlju;
Tvoja je samo prava;
Ta će mi strast ugasiti
Koja no me skončava.

Živio † Isus.

XIII.

Duša pokorna Presv. Srcu.

Oče moj neka bude tvoja volja a ne moja. — Ove riječi, izašle iz Srca božanskoga spasitelja, bit će tvoja hrana, tvoja snaga za ovaj mjesec. Isus ima vrhu tebe osnova punih ljubavi, pa će ti možda ponuditi svoj kalež, i ponukat da ga ustima primakneš . . . no neće te nikada siliti da ga do dna ispiješ; on je za se pridržao najgorči dio. Da nisi više odbio čemernog pića. Kakve god naravi bila tuga, patnja, kušnja koja taj kalež sačinjava. digni pogled na Isusa . . . združi se sa presvetom voljom Srca njegova, i reci mu u svakoj stisci: Oče, ne po mojoj volji nego po tvojoj!

Svoj dio čaše čemerne
Ja primam s tvoje ruke,
Da tim, Isuse, Srcu tvom
Naknadim puste muke.

Živio † Isus

XIV.

Duša gasi žegju Presv. Srca.

Žegjam . . . — Ova je rieč izašla iz Srca Isusova. A česa se može žednjeti ovom Srcu, koji je izvor i punoća svakog blaga, van ljubavi? . . . Ovog će te mjeseca za stalno Isus, kako no Samaritanku pitati da mu žegju ugasiš. Hitrija od one žene pokloni mu sud srca tvoga, govoreći: Pij Gospodine moj! Ti si žedan l j u b a v i, ja ću ti ju puno puta kroz moj sat naknade prosvjedočiti. Ti hoćeš i d o k a z e te ljubavi! ja ću ovršiti svaku svoju dužnost jedinom namjerom da tebi ugodim, da ugasim žegju ljubavi kojom je raspaljeno božansko Srce tvoje . . . Oj kako će ti Isus ljubezno odvratiti, blagosloviti i haran biti za ovu milostivu sućut!

Ako te moje ljubavi
Isuse žegja muči,
Na mom se srcu napoji,
Ljubav mi postostruči.

Živio † Isus.

XV.

Duša progonjena sa Presv. Srcem.

Nije učenik povrh Učitelja. — Nije drugo: ako hoćeš služiti Isusu, svijet će te mrziti, progonit će te; jer svijet je zakleti protivnik, silni progonitelj božanskog Učitelja! Dali trpjeti s Isusom . . . za Isusa . . . to je raj! Nemoj se prepasti zbog jedne riječi, jedne poruge, jednog posmijeha; nego nadmašujući svaki ljudski obzir, pokaži se odriješitim sljedbenikom Boga ponizna i uboga i trpećega za ljubav tvoju. Budeš li velikodušno ispovijedao Gospodina Isusa pred ljudima, rekao je on sam, on će te pripoznati svoj dan pred Bogom ocem i pred angjelima njegovim.

Za tvoju ljubav trpjeti
Ja cijenim velom slavom
Ah daj mi svegjer pobjedu
Nad adskim ljutim lavom.

Živio † Isus.

XVI.

Duša utješana od Presv. Srca.

Dogjite k meni svi. — Ovaj je poziv od Srca Isusova. A komu? . . . svima; a osobito tebi draga dušo, koja si umorna, opterećena, prokušana! . . . On hoće da te ublaži, utješi! . . . Ako ti i ovog mjeseca pruža čašu čemera, ne kloni duhom! Idi k Isusu . . . Ne čuješ li da te opet zove: dogji k meni? A tko bi bolje od njega izcijelio rane tvoje, ublažio tvoje boli? . . . tko trpi, rado sa trpećim opći: Srce Isusovo ranjeno od ljudske nezahvalnosti veoma će te dobro razumjeti.

Od tvoje mile desnice
Ja primam križ svagdanji,
Ti ćeš ga sa mnom nositi
I bit će teret manji.

Živio † Isus.

XVII.

Duša poslušna sa Presv. Srcem.

Bi poslušan sve do smrti . . . Isus nije samo svomu nebeskomu Ocu, Mariji i Josipu poslušan bio, nego i svojim krvnicima. A tko bi mogo izreći kolikom poniznošću i ljubavlju se je njima božansko Srce pokoravalo? Za to, jer je poznavao našu odurnost da svoju volju drugima podvrgavamo htio nas je obodriti i bit nama na izgled.

Da naknadiš ovomu ljubeznomu Ocu za neposluh bezbrojnih njegovih sinova, poslušaj dobre volje one koje je njegova Providnost nad tobom postavila, pa bili oni tvoji neprijatelji i lijepo tvoji krvnici.

Posluh je za tvog života
Bio ti svegjer mio;
Oh daj da i ja naredbam
Tvojim pokoran bio.

Živio † Isus.

XVIII.

Duša okrjepljena od Presv. Srca.

Zar niste mogli jedan sat probdjeti sa mnom? — Život je jedan sat borbe, tuge i nevolje. Treba bdjeti, moliti i krvlju se i vodom znojiti, hoćeš li dospjeti sretno do svoje svrhe. No kako da podneseš ovo smrtno hrvanje? . . . Postavi se pokraj Isusa na gori maslinskoj motreći ga kako se bori, moli i trpi za ljubav tvoju i prilagogjivajući se božanskim naredbama srca njegova. U ovom božanskom doticaju naći ćeš snagu krjepost i odvažnost, dočim ih drugdje našla nebi. Samo treba bdjeti i moliti sa dragim učiteljem u vrijeme pogibelji, a ne lijeno spavati daleko od njega.

S tobom ću bdjeti i moliti
O moj predobri Spasu,
Ti me uzdrži u napasti
I u tuge zdvojnom času.

Živio † Isus.

XIX.

Duša mirno trpi sa Presv. Srcem.

A Isuse mučaše! — U sudnici, pri stupu, na križu, oklevetan, pogrgjen, svetogrdno osramoćen Isus šutjaše . . . Na čast ovog božanskog ustrpljenja, ove preduboke šutnje Gospoda Našega ne izusti ni riječi tužbe, bila ukorena, ili progonjena, ili oklevetana. Kol bogatu krunu zaplesti češ si za nebo, i koliko će tvoje mučanje proslaviti božansko Srce, utješit ga od pogrda, od psosti što mnogi nezahvalni sinovi bljuvaju proti njemu! Ako je Isus n e v i n šutio, mi grješnici da se tužimo?

S tobom ću, Srce premilo,
Trpjeti sve mučeći;
Ukore gorke i uvrjede,
I time raj si steći.

Živio † Isus.

XX.

Duša slatka tješiteljica Presv. Srca.

Smilujte se meni barem vi koji jeste prijatelji moji! . . . U skrajnoj ucviljenosti u koju ga bacaju pogubljenje duša, zločini griješnika, neharnost sinova svojih, Isus se t e b i obraća da si nagje malko utjehe . . . Smiluj mu se . . . Otac je veoma raztužen, Srce bolno, rascviljeno, koje u tebe prosi jednu sažalnu riječ. jedan znak ljubavi koja će mu tugu ublažiti! Ovaj mjesec, a najme za sat naknadne straže budi slatka tješiteljica rastužena Srca Isusova! Ljubav će te naučiti kako da ljubav tješiš!

A kako ću te tješiti,
Nego li plačuć s tobom
Vrh onih, koji gumaju
Nad otvorenim grobom?

Živio † Isus.

XXI.

Duša apoštolom Presv Srca.

Revnost za kuću tvoju me je skončala! Srce Isusovo, zaneseno za slavu oca svoga za spas svijeta bi doista skončano od gorljivosti. Ako ljubiš ovog dobrog Učitelja, postati ćeš brzo apostolom promicateljem jer revnost je najljepši, najpotpuniji izražaj ljubavi! Radi dakle kroz ovaj mjesec svakim srestvom što je u tvojim rukama oko širenja kraljestva Isusova; nastoj mu srca pridobivati, nagovaraj na pobožnost prama božanskom ovom Srcu, a najprije pokloni mu bezuvjetno srce svoje. Najzada, ako ne možeš raditi, moli! Ovo apoštolstvo nije manje plodonosno. U svakoj uri počasne Straže gledaj obratiti jednog grješnika proseći nad njim božje pomilovanje.

Goruće srce apostola
Postavi u prsi moje,
Da svegjer žarko revnujem
Poštenje kuće tvoje.

Živio † Isus.

XXII.

Duše ozdravljena od Presv. Srca.

On ozdravljaše svih! . . . Kojom goder bolešću okužena bila duša tvoja, ne zdvoji: dogji nebeskom liječniku Isusu: otkri mu sve nutarnje tajne rane, tjeskobe duše svoje, čemer srca svoga pa i bolest svoga tijela. Reci mu svom prostodušnošću i pouzdanjem: Gospodine, ona koju ljubiš, boluje. Za tim pripusti se brizi Gospodina Isusa, kako dijete u rukama svoje mile majčice! Preslatko Srce Isusovo neće moći odoljeti ovoj sinovskoj povjerljivosti. Ja ću doći, reći će on, izcijelit ću ju.

O milostivi Liječniče
Bijednik te vruće moli:
Ljubavi tvoje dragomast
Na moje rane proli.

Živio † Isus.

XXIII.

Duša prokušana od Presv. Srca.

Što se bojiš dušo malovjerna? Ako te Isus kuša, ako ruši sve tvoje nade, riečju ako te iskušuje, nemoj ipak dvojiti o njegovoj providnosti, o njegovoj ljubavi, o Srcu njegovom! . . .

Znade on čas kad će zapovjedati vjetrovima kušnje, vihrima napasti i povratiti tišinu . . . Ne misli da je sve izgubljeno kada pogibelj prijeti . . . . Isus spava, dali je s tobom u lagjici . . . Vjeruj; i čim rekneš: Gospodine spasi me, pogiboh! ne sumnjiči više o božjoj pomoći: to bi bilo sumnjičiti o ljubavi i svemogućstvu Srca Isusova.

U te polagam, Isuse,
Postojnu čvrstu nadu,
Priteci kad me vihrovi
Zlih napasti napadu.

Živio † Isus.

XXIV.

Duša sestra i prijateljica Presv. Srca.

Sestro moja, prijateljice moja, ti si ukrala srce moje. Draga dušo, kojoj dobri učitelj dijeli ovako slatke naslove rastopi se od radosti, zahvalnosti i ljubavi slušajući ove riječi: Brat, Prijatelj! što ima na svijetu boljega? . . . . A kad ovaj Brat, ovaj Prijatelj jest sam Isus! . . . Što se može više poželjeti? Za čim bi jošte hlepila uživajući ljubav takova Brata? . . . Česa bi se mogla strašiti naslonjena o desnu takova prijatelja? Oh ničesa nego da ga dosta ne ljubiš . . . da se dosta ne pouzdaješ u presveto Srce njegovo! Vanka dakle nemirom, samo ljubavi i pouzdanja. Nikad nećeč prećerati u čustvima prama toli dobru Bratu . . . . toli blagu Prijatelju.

Božanski moj Prijatelju,
Kad ti je toli milo
Sa mnom bratinstvo sklopiti,
Po tvojoj volji bilo!

Živio † Isus

XXV.

Duša sažaluje Presv. Srce.

Probodoše ruke moje i noge moje!... Isus ti se predstavlja ovaj mjesec izgrgjen i zlostavljen od zloća bezdušnika, proseći od tvoje ljubavi melema svakoj rani svojoj. Hoćeš li mu ga uskratiti? . . . Da mu izliječiš probodene ruke posveti mu do najneznatnijih djela ruku tvojih; da mu ublažiš bol na isparanim nogama, prikaži mu svaki svoj korak. Da mu iscijeliš rane po svem tijelu daj se na mrtvenje svojih sjetila. Ali za ranu svoga miloga Srca, želi samo jedan lijek . . . i pita ga najvrućom molbom: to je ljubav tvoja. Ljubi dakle, ljubi silno jadnog Ljubitelja, jer je ovo jedini lijek ranjenu Srcu.

O božanstvena ljubavi
Tu ranu Srca tvoga
Želim ublažit, evo ti
Svu ljubav srca moga!

Živio † Isus.

XXVI.

Duša se predaje Pres. Srcu.

Oče moj, u ruke tvoje predajem dušu moju! . . . U najžešćoj boli poslije nego je bio zapušten, odbijen od Oca svoga, Isus izrazuje srcem svojim ovim riječima zadnju svoju oporuku. Velik je nauk sakriven u ovom Učiteljevom vladanju! ako je nebo tvrdo od mjedi, ako te smetenost, tuga uništuju, ako misliš da si odbijena od lica gospodnjega, mjesto da očajaš i da se pokuniš, baci se u Srce Isusovo i reci po njegovu izgledu: Oče u ruke tvoje predajem dušu moju, ja se predajem ljubavi tvojoj i stalno vjerujem da ćeš me osloboditi.

U tvoje Srce premilo
Bacam se dušom, tielom,
Nikad nij' nikog odbilo
I to me čini smjelom.

Živio † Isus.

XXVII.

Duša osamljena sa Presv. Srcem.

Ja ću ju odvesti u samotu: . . . i tu govoriti srcu njezinu! . . . Isus je možda stvorio oko tebe silnu prazninu digao od tvog srca mnoge opsjene činio pasti mnoge potpore . . . izčeznuti mnogu radost, a sad se ćutiš samom, tužno samom! De, razveseli se! Božanski Učitelj učinio je sve to jedino da te može sigurnije posjedovati i pouzdanije nagovarati . . . Van ove samoće, natrpana ovim prolaznim blagom, ne bi bila mogla čuti Isusa. Valjda ne bi bila niti čeznula za neopisivim blagom, što no je Srce njegovo! No eto te napokon samu . . . slobodnu primati i slušati slatkog ovog prijatelja . . . Prikloni k njemu uho duše tvoje; čuti ćeš ga gdje govori: Kćerko ja te ljubim, daruj mi srce tvoje! Nemoj mu ga više kratiti.

Oj slatko mi je pustiti
Svako zemaljsko blago;
A tebe samà slušati
Bit će mi svegjer drago.

Živio † Isus.

XXVIII.

Duša propeta od Presv. Srca.

Oni ga propeše! — Srce Isusovo, puno više nego li božansko tijelo, bijaše na križu propeto. Bog takogjer propinje odabranike svoje, jer treba postati slični Glavi preodregjenika za uljesti u kraljestvo nebesko. Nemoj dakle više odbijati ovo trnje, ove čavle ovaj križ što ti put nemilo trape; jerbo svaka rana srca, svaka bol duše usavršava tvoju sličnost na Isusa propetoga. Dapače primi velikim počitanjem križ što će se on udostojiti tebi nametnuti, znajuć da dolazi od ruku Isusa tvoga. Združi ovu svoju volju sa voljom njegova Srca preslatkoga . . . . On se nije nikad protivio . . . nikad pomrmljao . . . sa svim tim jeli on zaslužio smrt?

Križ tvoj ću svegjer ljubiti
O Srce Boga moga!
S tobom se želim žrtvovat
Do konca žića moga.

Živio † Isus.

XXIX.

Duša zahvalna Presv. Srcu.

On me je ljubio . . . i predao se je za me . . . Bog te je ljubio . . . ljubio od svih vijekova . . . ljubio toliko da je umro od ljubavi za te! . . . Promisli dobro ove riječi! — Mili Bog stavljajuć ih danas pod oči tvoje, želi da duboko prodru u tvoje srce, i pobude u njem najtopliju zahvalnost. Ti već dobro znadeš, da se ljubav samo ljubavlju plaća: ne budi dakle neharna! . . . . Dali svako jutro prikaži Isusu, kao tolika djela ljubavi i zahvalnosti, sve kucaje srca svoga. Po tom, ako te stvorovi odbacuju, mrze, tješi se ovom mišlju: Sam Bog me je ljubio, . . . te ljubio od vijekova; srce njegovo neprestance kuca za mnom . . . a ja se ne ću da zadovoljim tolikom ljubavju?

Od svih me vieka ljubilo
Isuse Srce tvoje
Šad primi bar na uzdarje
Nevoljno srce moje.

Živio † Isus.

XXX.

Duša prilika Srca Isusova

Učinimo čovjeka na nepriliku našu. — Srce ponizno i podatno Isusu je drago obragjivati; te na njem izvagja svoja krasna djelovanja . . . Budi dakle u njegovim rukama kao glina u rukama posudara; pusti se na svaku ruku kretati od božanskoga djelatelja. On će te na tisuću načina slomiti sa suprotivštinama, bolju i kušnjom samo da od tebe učini sud izabranja, kadar držati i izlijevati miomiris Gospodina Isusa.

Da nisi dakle prkosio komu bilo dogagjaju koji će nadoći da priječi tvojoj volji ostani povodljiv kao vrući vosak i time sposoban da primiš božji utisak koji će od tebe stvoriti drugog Isusa.

Ti možeš; pa deh stvori mi
U prsim srce novo:
Ne želim druge naslade
Neg vršit tvoje slovo.

Živio † Isus.

XXXI.

Duša razveseljena od Presv. Srca.

Ja sam ljiljan doline! . . . Cvijeće je radost našeg zemaljskog putovanja: Srce Isusovo hoće da bude najslagja radost duše naše. Ovaj se mjesec ono tebi dariva kao krasni ljiljan. Promatraj njegovu ljepotu, opoji se njegovim miomirisom, posadi ga na srce svoje da ti ga ubavo razveseli i njegove boli ublaži; jer je ljiljan dobar za liječiti rane. Nu ovaj cvijet, znak čistoće, uvijek gramzi da se zemlji otme, te da se što više podigne. Srce Isusovo Božanski je ljiljan, iziskivati će dakle da bude tvoje srce čisto, nevino odcieplјeno od zemaljskih stvari . . . Čezni za ovo visoko uzdignuće, postani i ti od svoje strane ljiljanom, pa će te Isus na svoje Srce položiti.

Ljiljane krasni dubrave
Isuse rajski cvijete,
Tvoje me opij mirisom
Ljubavi čiste, svete!

Živio † Isus.

XXXII.

Duša pouzdanica Presv. Srca.

Veoma sam želio združiti se s tobom! — Ovaj mjesec preko ure Počasne Straže ne pomuti ni najmanjom pogrješkom slatku prijaznost, što Isus želi da vlada izmegju njegova i tvoga srca. Priudesi svoje misli prema mislima njegovim, svoje želje prema željam njegovim, prignuća svoja prema prignućima njegovim. Reci Amen, — tako budi, na sve što bude on zahtjevao; poprimi sve što ti bude naredio. Nikakvo drmanje, nikakav nutarnji prevrat da te ne odijeli od ovog milog prijatelja: nada sve da ga nisi svojevoljnom krivnjom rastužio. On je toli gorućom željom žudio da dogje ovaj mjesec, u kom će njegovo Srce sačinjavati jedno samo srce s tvojim!

U tvoje Srce premilo,
Isuse zlato moje,
Srce se moje stopilo
Pa bilo samo tvoje!

Živio † Isus.

XXXIII.

Duša pretvorena od Presv. Srca.

Ovo je tielo moje! . . . Pod neznatnom prilikom mi pripoznajemo Isusa Krsta. Mnogo više nego u hostiji želi naš Gospodin biti pripoznat gdje živi u tvojim mislima, u tvojim riječima u tvojem najsitnijem djelovanju. Kakva pretvorba treba da se zato izvede! Češće se ispituj kako Isus — hostija misli, govori, radi, trpi! . . . pa budi po njegovom izgledu ponizna, mučeća, ustrpljiva, požrtvovna. Valja da budeš živuće blustro, u kom se čuva tijelo Isusovo, dapače drugi Isus Krst! . . . Visoko cijeni čast na koju te je božansko Srce uzvisilo ovaj mjesec, i ništa ne čini što ne bi bilo dostojno duše, koja ne živi više, nego živi u njoj Isukrst.

Nek bude samo obojak
Moje tjelesno biće
Što krade tugjem pogledu
Božanstveno pribiće.

KAZALO.

Str.

Uvod 5

PRVI DIO.

Poviest Počasne Straže Srca Isusova 11
U čem sastoji Počasna Straža . . . 14
Ustrojstvo Počasne Straža 21
Osnovanje Počasne Straže 29
Ustanove 35
Poglaviti oprosti i povlastice . . . 38
Djelomični oprosti 39

DRUGI DIO.

Ura straže 41
Dan Počasne Straže 43

Razne Molitve.

Zavjetna Molitva 51

*

Str.

Posveta Ure straže 52
Dragocieno prikazanje Krvi i Vode 52
Molitva kojom se svako jutro posvećuje djelovanje Srcu Isusovu 53
Molitva kojom se duša pridružuje žrtvovanju Isusovu 54
Molitva naknadnica 55
Pobožnosti za prvi petak ili prvu Nedjelju u mjesecu 57
Poklon Presv. Srcu kopljem probodenomu 59
Himna Počasne Straže 70
Svečana posveta, mjesta, družtva ili župe P. S. 74
Litanije o Presv. Srcu 76
Svagdanja Posveta Presv. Srcu . . 81
Naknadno klanjanje i naknadna Pričest 82
Molitva pri pohodu Svetotajstva . . 84
Povjerljivi Razgovor sa Isusom u Svetotajstvu 86

Str.

Združenje sa Presv. Srcem 95
Uzdasi k Presv. Srcu 96
Četvrt sata s Isusom poslije svete Pričesti 97
Krunica na čast Presv. Srca . . . 105
Ura sveta 110
Misa Presv. Srca Isusova staroslovenskim jezikom 125
Dodatak Priručniku trideset i tri listića bodreća na ljubav i nasljedovanje Presv. Srca Isusova . . 159